

Domoznanski oddelek

37

UTRINKI

2011

KNJIZNICA IVANA POTRČA PTUJ

37.091.8(497.4Podlehnik)

6011894,8

COBISS

UTRINKI

Glasilo Osnovne šole Podlehnik
Leto 5 (junij 2011), številka 8

T

R

I

N

K

I

VIDA RICEC D.R.

INFORMATIVNI DEL

Utrinek iz ravnateljve pisarne

Mesec maj, mesec ljubezni in hkrati zadnji polni mesec, ki ga učenke in učenci naše šole še preživijo v šoli, se zaključuje. In napetost pred koncem se na šolskih hodnikih še kako pozna. Zadnji boji za boljše ocene so v teku, pred vrati so zaključne ekskurzije, zaključujejo se številni projekti in vsi dajejo od sebe še tisto zadnje najboljše, kar premorejo. In to velja tako za učence kakor tudi za nas zaposlene v šoli. Prva stvar, ki je letošnje, iztekajoče se šolsko leto 2010/2011 posebej zaznamovala, je bil nov Zakon o šolski prehrani, ki je Vam, spoštovani starši, dodelil pravico do brezplačne osnovne subvencije za šolsko malico, če pa ste izpolnili še malce strožje državne kriterije, pa je Vaš otrok šolsko malico prejemal popolnoma zastonj. Tudi v prihodnjem šolskem letu ta pravica za starše ostaja, le višina zneska subvencij do tega trenutka še ni znana.

Šola je v tem letu, tudi po Vaši zaslugi, kupila prvo interaktivno tablo. Nabavila jo je v kombiniranem financiranju z deležem šolskih sredstev ter deležem sredstev iz šolskega sklada. Tudi na tem mestu hvala vsem, ki ste donirali v šolski sklad. Ob pričetku prihodnjega šolskega leta, torej jeseni, bo upravni odbor šolskega sklada ponovno pričel z zbiranjem sredstev v sklad. V tem letu se je sredi šolskega leta poslovil in po redni poti upokojil dolgoletni učitelj naše šole. Gre za športnega pedagoga, gospoda Draga Breznika, ki je v Osnovni šoli Podlehnik deloval

od daljnega leta 1971. Izpolnil je 40 let delovne dobe in se upokojil zadnjega dne meseca februarja 2011. Nadomestil ga je priznani športnik Miroslav Vindiš, ki je naš novi športni pedagog. Eden vidnejših projektov, ki smo ga v tem letu izpeljali, je bilo izobraževanje šolskih mediatorjev - učiteljev, ki bodo s sodobnimi prijemi reševali spore, ki jih na šoli gotovo ne manjka. S to nalogo so se pogumno spopadli ga. Anita Malovič, ga. Ana Gajšek, ga. Jožica Vogrinec ter g. Jakob Feguš. Ti so od letos naprej tudi kvalificirani šolski mediatorji in njihova naloga je, da usposablajo generacije vrstniških mediatorjev. Ta projekt Vam je bil tudi podrobneje predstavljen na majskem skupnem roditeljskem sestanku. Še preden pa nas bo val poletja ovil s svojim objemom, nas v šoli čaka še precej dela. In tako bo tudi poleti, ko po navadi v šoli potekajo investicijska dela. V tem šolskem letu smo se odločili, da popolnoma zamenjamo strojno in programsko opremo v računalniški učilnici in tako stopimo v korak s časom do popolnoma zadnjih različic IKT, da zamenjamo pohištvo v učilnici slovenskega jezika, da po dolgem času ustvarimo in tako ponovno dobimo kuhinjo za potrebe kuharskega dela z otroci pri pouku gospodinjstva in izbirnih predmetov s tega področja, postopoma pa bomo začeli s popolno prenovo šolske avle, začeniši z našimi najmlajšimi udeleženci šolskega procesa. Nadalje načrtujemo vpeljavo druge interaktivne table in nadaljujemo z investicijami v računalniške projekcije, ki jih bomo od letos dalje imeli nameščene že v polovico vseh učilnic.

Če sem dve leti nazaj v tem delu pisal o tem, da smo prenovili staro športno dvorano, lahko sedaj zapišem, da se s tem poletjem od tega prostora dokončno poslovljamo. Dolgo, težko pričakovana gradnja objekta za potrebe predšolske vzgoje se pričenja in stara dvorana mora nuditi prostor za novogradnjo. In morda bom drugo leto v tem času že lahko pisal o otvoritvi prepotrebnega vrtca pri šoli v Občini Podlehnik ...

asist. mag. Dejan Kopold

PREIZKUŠALI SMO SE V ZNANJU

H₂ + O₂ = H₂O, VELIKI POK (kot dobra podlaga)+DOBRI KEMIKI =KEMIJA!

Kemija se je človeku zasidrala v možgane, obsedla njegove misli, zavzela pamet, ali kakorkoli vam je pač ljubše, odkar se je človek, pa naj še na tako čuden način, začel zavedati samega sebe. Vmes se je dogajalo marsikaj, ta kemijska evforija, če si lahko temu dovolim tako reči, pa traja še danes ... in vedno bolj in bolj raste, kar je najverjetneje dobro. Kajti brez kemije bi bilo življenje dandanes precej težko, saj si marsikdo ne more predstavljati življenja brez ... na primer glavnikov. Glavniki so zelo vsestransko uporabna stvar, veste? Nanje lahko igramo, si z njimi masiramo lasišče, tista sekundarna lastnost pa je morda tudi še česanje. Pa pustimo zdaj to. Moja naloga namreč ni pisati o glavnikih ali kakšnih drugih proizvodih kemije v našem vsakdanu, zato se raje vrnimo še malo nazaj. No, kje smo ostali? Aha, pri kemiji. No, zanjo se danes v vedno večjem deležu zanimamo tudi mladi, ki imamo to dejstvo podprto s kar nekaj dokazi in argumenti, eden izmed njih pa je gotovo tudi količina, predvsem pa rezultati tekmovalcev letošnjega tekmovanja za "Preglova priznanja".

Čeprav se naša šola ne more ravno pohvaliti s svojo velikostjo, pa se lahko pohvali s svojo vsestranskostjo in zanimanjem za najrazličnejša področja, med katera nedvomno spada tudi

kemija (kot bi lahko ugotovili že, če bi prebrali samo uvod tega članka!). Že v januarju je (tudi na naši šoli, seveda) potekalo šolsko tekmovanje za Preglova priznanja, ki smo se ga udeležili učenci 8. in 9. razreda, od katerih smo Manja, Jerneja in jaz prejeli bronasta priznanja, z Jernejo pa sva se udeležila tudi državnega tekmovanja, ki je slaba dva meseca kasneje potekalo na OŠ Ljudski vrt na Ptuj in na katerem sem prejela poleg bronastega še srebrno priznanje. Če vam ni nič kaj preveč jasno, naj malo razložim. Na tem tekmovanju nam ni bilo potrebno odkrivati kakšnega novega elementa, kot je SI2 (Slovenij, recimo), ali pa izdelati atomske bombe, pač pa je šlo predvsem le za formalno znanje. Reševali smo tekmovalne pole, naši starosti primerne (dvo-mim namreč, da so nas smatrali za nove Marie in Pierre Curie), na podlagi katerih smo lahko osnovnošolci pokazali in dokazali svoje kemijsko znanje. Tako nekako ...

Marsikaj sem vam že povedala, zato ne vem, kaj naj še dodam za konec. Marsikdo bi rekel: »Nič, saj si že dovolj povedala...bodi tiho že enkrat.« Pa vseeno. Ko smo bili prej za hipec že pri Marie Curie, se pri njej ustavimo še enkrat, za konec, z njenimi besedami in napotki za mlade, stare, dobre, slabe in ne- kemike: Znanstvenik v svojem laboratoriju ni le tehnik; on je tudi otrok, spopadajoč se z naravnimi pojavi, ki mu dajejo vtis, kot da bi bili pravljice.

Hana Feguš 8.r

ZNANJE, INFORMACIJE, RAZISKAVA... TIMSS IN PIRLS!

Ljudje zbiramo informacije na različne načine. In toliko, kot je različnih informacij, toliko je tudi različnih načinov, kako se do teh informacij dokopati. Z opazovanjem, poslušanjem, spremljanjem, konec koncev pa tudi s preizkušanjem, ki je danes postalo zelo popularno, predvsem kar se tiče znanja in sposobnosti.

Dandanes pa se s testi, preizkusi ...ne preizkušajo in pomerjajo le posamezniki, pač pa to med seboj počnejo že kar cele države. In če si želite izvedeti, kako visoko je glede znanja osnovnošolcev na lestvici več kot sedemdesetih držav Slovenija, potem je TIMSS pravi za vas. To ni kakšen Tako Imenovani Matematični Svet Sigma (ne vem, od kod mi je še to prišlo na misel!), ampak se to že kar precej približa resnici. TIMSS je namreč mednarodna raziskava trendov znanja matematike in naravoslovja. Nekakšna vizija TIMSS-a je predvsem izboljševanje šolskega sistema. Šolski in izobraževalni sistemi se od države do države razlikujejo in TIMSS naj bi nakazoval smernice za prihodnost.

TIMSS se že od leta 1995 izvaja na vsaka štiri leta, torej letos poteka že 5. raziskava. V naši državi to raziskavo izvaja Javni raziskovalni zavod Pedagoški inštitut Ljubljana, v njej pa sodelujejo 4.- in 8.-šolci kar 220-ih slovenskih osnovnih šol, med njimi tudi naša.

Raziskava se opravlja na podlagi preizkusa z nalogami in različnimi vprašalniki. Po dosedanjih izkušnjah in opažanjih je reševanje nalog prijetna izkušnja za učence. V TIMSS-u se preverjajo vsebine, ki se jih po učnih načrtih učenci učijo v večini držav, kljub temu, pa se včasih med naloge pomeša tudi kakšna, ki zahteva znanje, ki naj bi ga učenci pridobili šele v višjih razredih osnovne šole, ali pa celo v srednjih šolah. Praviloma učenci s takšnimi nalogami naj ne bi imeli težav, sicer pa so takšne naloge redke.

S tem, ko že toliko časa govorimo o TIMSS-u, delamo krivico še neki drugi, podobni raziskavi –

PIRLS-u. Po domače povedano v tej raziskavi, ki jo v Sloveniji prav tako izvaja Pedagoški inštitut, ugotavljamo, koliko in na kakšen način učenke in učenci stari med 9 in 10 let razumejo besedilo, ki ga sami preberejo. Učenci, kot dandanes skoraj pri vsakem preizkusu, rešujejo zvezke, ki vsebujejo besedila in naloge, s katerimi preverjajo razumevanje prebranih besedil. Raziskava PIRLS se izvaja na vsakih 5 let, in po naključju se letos TIMSS in PIRLS izvajata hkrati.

Le gole informacije pogosto povedo le malo, veliko več posredujejo doživljaja in osebne izkušnje posameznikov. Pa si pogledjmo, kakšni so vtisi naših učencev.

Četrtošolci so bili nad raziskavo precej navdušeni...

STANKO: Naloge so mi bile všeč, samo, da mi je tu pa tam malo 'zaštekalo'. Najboljša mi je bila slika o športu, živalih in risanki.

JERNEJ: Najprej me je bilo malo strah. Ko smo dobili zvezke in smo šli reševati, je bilo zelo lahko.

...prav tako tudi osmošolci...

BARBARA: Pred TIMSS-om sem bila malo prestrašena, saj nisem vedela, kaj me čaka, saj smo se s tem srečali prvič. Ko pa smo ga pisali in končali, je strah izginil.

KEVIN: Testiranje je bilo v redu, saj smo lahko vedeli tudi, kaj se bomo učili. Vsak je imel svoj zvezek :)? Pa govorijo, kako čuvajo okolje in ga ne onesnažujejo ...

HANA: Ko dobiš na mizo polo, seveda takoj

pomisliš na kakšen test, ali ocenjevanje. TIMSS pa ni povsem navadna polja, saj je bila večina nalog lažjih kot v šolskih testih, hkrati pa je to tudi zanimiva povratna informacija o znanju za vsakega od nas.

...čeprav povsod obstajajo izjeme.

KLARA: Meni ni bilo tako lahko, ker so bile naloge težke. Upam, da tega ne bomo več pisali.

ALJAŽ: TIMSS je bil OK, ker nismo imeli pouka. Bil je tudi preobsežen.

Hana Feguš

VEGOVO TEKMOVANJE

Kot vsako leto, je bilo pred nami tekmovanje za Vegovo priznanje. Veliko smo se pripravljali, reševali razne naloge... Kmalu je prišel tisti dan, četrtek, 17.3.2011, dan, ko smo se preizkusili na šolskem tekmovanju. Zbrali smo se v razredu in pripravljeni počakali, da je ura odbila ena, ko smo lahko pričeli z reševanjem. Za reševanje smo imeli na razpolago 60 minut. Naloge so bile kar zapletene, a če smo uporabili vsaj malo logike in znanja, smo jih z lahkoto rešili. Na naši šoli nas je tekmovalo 92 učencev. Od teh 92-tih učencev nas je 32 učencev dobilo bronasta priznanja. Pet najboljših, izbranih iz 7., 8., in 9. razreda, pa je dobilo priložnost pokazati svoje znanje še enkrat, na področnem tekmovanju. Ti izbranci smo bili: Katja Kojc, Hana Feguš, Rok Petrovič, Primož Zakelšek in Adrijana Svenšek.

Področno tekmovanje, kjer se udeleženci potegujejo za srebrna priznanja in nastop na državnem tekmovanju, se je odvijalo na Osnovni šoli Destrnik-Trnovska vas v sredo, 30.3.2011. Tako smo ta dan odšli od pouka že ob 11.30 uri, se zbrali v avli in odšli na avtobusno postajo pred našo šolo počakat avtobus, ki nas je peljal v Destrnik. Peljali smo se skupaj z učenci Osnovne šole Žetale. Kaj hitro smo prispeli na cilj. Zbrali smo se v telovadnici ter prisluhnili prirediteljem tekmovanja. Sledil je odhod v vnaprej določene učilnice, kjer smo počakali, da je ura ponovno odbila ena in smo lahko pričeli z reševanjem.

Ponovno smo imeli za reševanje 60 minut časa. Ko smo rešili vse naloge in oddali tekmovalne pole, smo odšli na malico. Sledil je krajši ogled šole in njene okolice, ter odhod domov. Čez nekaj dni so prišli rezultati. Srebrno Vegovo priznanje sta dobila: Rok Petrovič in Hana Feguš. Bravo Hana in Rok! In bravo tudi vsi ostali!

Adrijana Svenšek, 8. razred

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Tudi letos je na Osnovni šoli Podlehnik potekalo Cankarjevo tekmovanje. Udeležili smo se ga učenci od 2. do 9. razreda, katerih gradiva za branje so bila čisto različna.

Učenci 9. razreda smo prebrali delo Geniji z nasmehom, v kateri je bilo zbranih več različnih del različnih avtorjev.

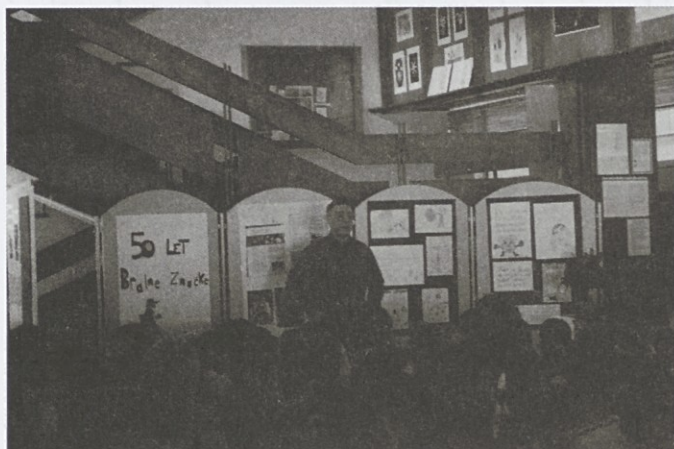
Tekmovanje je potekalo 26. 1. 2011 v prostorih naše šole. Najprej smo dobili navodila ter izhodiščno besedilo, s pomočjo katerega smo začeli ustvarjati spis. Vsi smo se trudili po najboljših močeh, da bi ustvarili kakovostno in smiselno besedilo. Na koncu, ko smo svoja dela oddali, pa smo lahko le še upali, da bodo pregledovalci zadovoljni z našimi izdelki.

Na področno tekmovanje, ki je potekalo na Gimnaziji Ptuj, se je uspelo uvrstiti le Hani Feguš (8. r.) ter Korneliji Krušič (9. r.). Toda tam so bili kriteriji strožji, zato sta svoje sodelovanje končali, vseeno pa je Kornelija osvojila bronasto

priznanje, Hana pa srebrno.

Z dosežki smo bili kar zadovoljni, čeprav smo vedeli, da nekateri lahko pokažejo še mnogo več. Je pa bila zanimiva izkušnja, ki nam je prinesla veliko novega znanja.

Tekmovalke Jerneja, Kornelija in Klementina, 9. r

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGEŠČINE

Učenci osnovne šole Podlehnik se že vrsto let potegujemo za priznanja iz znanja angleščine in tudi letos smo se devetošolci 3. nivoja odločili, da preverimo svoje znanje in se prijavimo na tekmovanje.

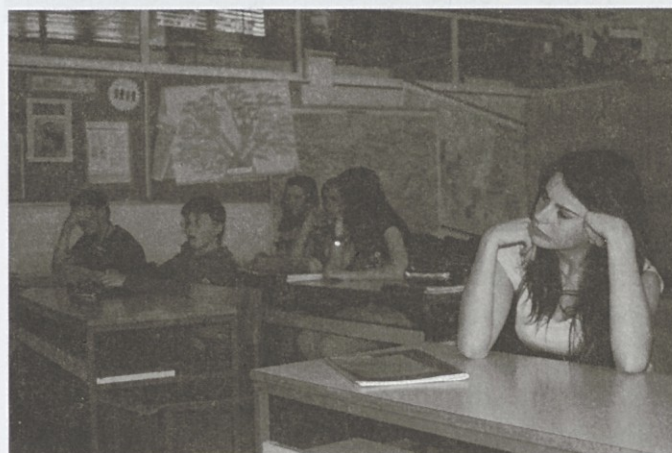
Šolsko tekmovanje smo pisali 25.11.2010. Vsi smo se, kot se od nas pričakuje, potrudili po svojih najboljših močeh. Čeprav smo učenci Jerneja Horvat, Klementina Jelen in Rok Petrovič osvojili bronasto priznanje, smo bili tudi malo razočarani, saj nam je za uvrstitev na višja tekmovanja zmanjkalo le nekaj točk. Kljub temu pa smo bili vsi veseli rezultatov, saj smo doživeli zanimivo izkušnjo, ob kateri smo se tudi nekaj naučili.

Tekmovalci

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

Dne 14.10.2011 smo na naši šoli izvedli prvo stopnjo (šolsko) tekmovanja v angleščini za 8. razrede. Med tekmovalci so bili osmošolci Adrijana Svenšek, Jan Cesar, Eva Prešern, Hana Feguš in Vida Bigec. Izmed teh so se na državno tekmovanje, ki je bilo izvedeno 17.11.2011 v prostorih šole, uvrstile Hana Feguš, Eva Prešern in Vida Bigec. Vsa tri dekleta so si priborila visoka priznanja, in sicer Hana zlato priznanje, Eva in Vida pa srebrno. O tekmovanju smo bili učenci osveščeni že ob pričetku šolskega leta, tako da smo imeli dovolj časa za nadaljne priprave. Otroci smo se lahko na tekmovanje prijavili prostovoljno, v močno oporo in pomoč pri tem pa nam je vsekakor bila učiteljica angleškega jezika Marjana Protner.

Vida Bigec, 8.r

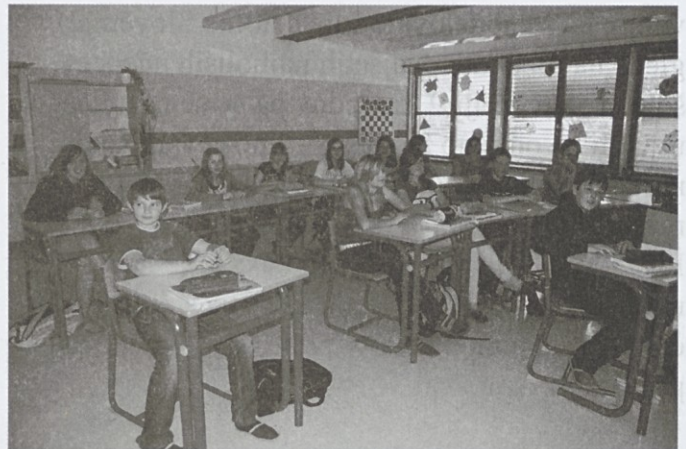
IZPRED DVAJSETIH LET

Tekmovanje iz znanja zgodovine

»Preteklost nam ne pripada več, kdo ve, ali prihodnost bo; edina pretanjena rezina časa, ki nam je dana in ki jo moramo napolniti z zasluženimi dejanji, je sedANJI trenutEK,« pravi Wilhelm Muhs in tudi ljudje se pogosto prepričujemo v prav to, čeprav nekje globoko v sebi vemo, da se ne prepričujemo v resnico. Kajti ljudje pogosto gledamo tako naprej, kot tudi nazaj in si neizmer-

no želimo pojasniti prav vsak trenutek obstajanja, od začetka pa do zdaj. Ta želja po preteklosti je do danes prišla že tako daleč, da se je razvila v samostojno vedo, katere veje so zelo številčne in katere korenine so razpredene po vsem svetu. Nekateri ji pravijo Histoire, drugi Storia ali Historia, mi pa ji rečemo preprosto kar zgodovina. Leto 1991 in še malo prej, in še malo kasneje. To je obdobje, ki se ga naši starši, predvsem pa babice in dedki še prav dobro spominjajo, in za katerega vsakdo ne bi rekel, da je že zgodovina, kljub temu pa tudi iztočnica in podlaga letošnjega tekmovanja iz zgodovine za osnovnošolce. Ravno kar sem vam namignila, in verjetno ste razumeli moj namig, za vse tiste, ki pa niste, naj povem, da je bila tema letošnjega tekmovanja iz zgodovine slovenska osamosvojitev in večina ostalih stvari, ki so povezane z njo. Priznati moram, da je bila to tema, ki se mi ni zdela ravno najbolj lahka na tem svetu, z njo pa so imeli kar precej dela verjetno tudi drugi tekmovalci. Najprej je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje, na katerem sva le jaz in Kornelija Krušič iz 9. razreda zbrali dovolj točk, da sva se uvrstili na področno tekmovanje, kjer pa žal nisva zbrali dovolj znanja in sreče, da bi se lahko uvrstili tudi na državno tekmovanje. Obe sva tako osvojili srebrno priznanje iz znanja zgodovine. Ni slabo, kaj? Konec koncev pa človek pač ne more znati vsega. Čeprav je bila tema težka in kar precej zapletena ter obsežna, je bila hkrati tudi izredno zanimiva, in z veseljem sem se lotila tudi še tako ogromnega kupa papirja (ki v resnici sploh ni bil tako ogromen ☺). Slovenska osamosvojitev torej ... mogoče nam pa ta del zgodovine vendarle še pripada.

Hana Feguš, 8.r

LEFO

Tako kot prejšnje leto smo se tudi letos pri pouku matematike udeležili tekmovanja Lefo. Tekmovanje je namenjeno udeležencem vseh starosti, posameznikom, skupinam, razredom in šolam, na naši šoli pa smo se tekmovanja udeležili vsi učenci od 2. do 9. razreda.

Tekmovanje je namenjeno hitrem računanju na pamet in vsak uporabnik lahko preveri, kako spreten in zanesljiv je pri računanju na pamet. Znanje lahko preverja kot gost, če pa se prijavi in vpiše z uporabniškim imenom, se dosežek zabeleži in ga lahko primerja z dosežki drugih. Število točk je odvisno od hitrosti in zanesljivosti računanja, težji primeri so ovrednoteni z več točkami oziroma je zanje predviden daljši čas računanja. Pri računanju se ne sme uporabljati računalna oziroma papirja in svinčnika. Tekmovali smo v treh krogih. Prvi krog je potekal od 8. do 19. novembra 2010. Tekmovali smo 104 učenci naše šole. Drugega kroga, ki je potekal od 6. do 17. decembra 2010 smo se udeležili 103 učenci. Kot zadnji, pa je bil še tretji krog, na katerem sta tekmovala 102 učenca. Potekal je od 31. januarja do 11. februarja 2011, po njem pa so razglasili skupne rezultate posameznikov iz vseh treh krogov. Finale je potekal 26. marca v živo, a se nobenemu izmed učencev naše šole ni uspelo prebiti do njega.

Da smo bili na tekmovanju vsi razredi zelo uspešni potrjuje tudi to, da smo na 11. mestu izmed vseh sodelujočih šol (ki pa jih ni malo, če

vemo, da so sodelovale šole celotne Slovenije), glede na rezultate dvajsetih najboljših učencev šole. V kategoriji 9. razredov pa so se naši učenci uvrstili na odlično 8. mesto – upoštevani so bili rezultati osmih najboljših učencev posameznega razreda.

Poleg tega, da smo preverili, kakšno je naše računanje na pamet in se primerjali z vrstniki celotne Slovenije, smo se predvsem, kar je zelo pomembno, zabavali.

Eva Prešern, 8. razred

FIZIKA, FIZIKA, FIZIKA ...

Človeku se na poti skozi življenje vsak trenutek porajajo nova in nova vprašanja. Nekatera so seveda bolj ali manj retorične narave, in si z njimi pod milim nebom nimamo kaj dosti početi, spet druga pa zahtevajo takšne in drugačne odgovore, ki jih ljudje iščemo na takšne in drugačne načine. Na primer, zakaj bo kozarec počil, če se bo nanj ulegel slon? Vse se zdi tako preprosto. Marsikakšne teorije obstajajo na to vprašanje, a spet novo vprašanje je, katere izmed njih sploh držijo, in katere imajo dovolj "znanstvene tolšče" da preživijo v današnjem svetu znanosti, kjer se dogaja marsikaj in še več. No, ko smo že pri znanosti... znanost je za človeka že od nekdaj predstavljala nek določen izziv, in ga prisilila, da sam poišče dejstva, ki mu jih ponuja narava, ter jih poveže v celoto. Skratka človek je razumel namig narave, poiskal že kar precej dejstev, in jih tudi uredil na takšen način, da je nastalo več različnih področij znanosti, bi temu lahko rekli. Ko smo prej bili za trenutek pri tistem slonu. Ena opcija je, da ima slon na sebi kakšno izjemno jedko snov, ki bi razžrla kozarec, kar se tiče predvsem kemije, ali da mu iz ušes pihajo monsunski vetrovi geografija, kaj? Še najbolj verjetna možnost pa je, da je slon pač pretežak in, da če si o tem želite izvedeti še kaj, morate o tem povprašati kakšnega fizika. Dolgo sem se že zadržala, zato bo najbolje, da kar preidem

k bistvu. Tokrat je moja naloga takšna, da vam na kratko (kolikor je pri meni to sploh mogoče) predstavim tekmovanje osnovnošolcev v znanju fizike za Stefanova priznanja.

Kakor je že navada, je najprej na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje, ki smo se ga udeležili učenci 8. in 9. razreda, in na katerem smo jaz, ter še Žan, Klementina, Primož in Kornelija iz 9. razreda dosegli dovolj točk, da smo se uvrstili na področno tekmovanje.

Tako nekako naj bi se vsaj zgodilo, vendar se je navsezadnje vse skupaj izkazalo tako, da sem se področnega tekmovanja iz znanja fizike, ki je potekalo konec marca na OŠ Rače, udeležila samo jaz, in prejela srebrno priznanje. Do sedaj sem bila navajena, da se je tukaj nekje tekmovanje zame zaključilo. V tem primeru, pa sem (brez skrbi, povsem legalno) naredila izjemo, in se mi je po številnih nalogah, ki sem jih rešila skupaj z učiteljem Rudijem Jerencem, uspelo uvrstiti tudi na državno tekmovanje iz znanja fizike. To je potekalo na Fakulteti za matematiko in naravoslovje v Mariboru, in na katerem se mi je, če bi temu lahko tako rekli, zgodil en majhen spodrsrljaj. Bila sem zelo blizu, a žal mi je zmanjkala le ena točka, da bi osvojila še zlato Stefanovo priznanje. Nekoč sem dobila nasvet, da se ljudje iz napak vedno kaj naučimo, in če bi mi sedaj kdo dal za izračunati vzgon na potopljeno telo, ki sem ga morala izračunati tudi na tekmovanju, sem skoraj povsem prepričana, da bi ga znala izračunati. To pa je zagotovo še en dodaten plus, in še ena

izmed mnogih dobrih strani tega tekmovanja. Albert Einstein (ki ga mimogrede omenimo, ko smo že pri fiziki) pravi, da je izobraževanje tisto, kar ostane, ko oseba pozabi vse, kar se je naučila v šoli. In to, kar sem se jaz naučila iz tega tekmovanja, in to, kar sem se v preteklem letu naučila o fiziki, je gotovo nekaj, kar se precej bolj nagiba k izobraževanju.

Hana Feguš, 8.r

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE (PROTEUSOVO PRIZNANJE)

Na začetku šolskega leta nas je učiteljica Dragica Šegula obvestila o tekmovanju iz znanja biologije za Proteusovo priznanje.

V mesecu oktobru je na šoli potekalo šolsko tekmovanje. Tema letošnjega tekmovanja je bila IZBRANE DREVESNE IN GRMOVNE VRSTE. Potrebno je bilo poznavanje vrst, uporabnost, razmnoževanje, cvetenje... izbranih dreves in grmov.

V sredo, 20.10.2010, smo pisali šolsko tekmovanje. Udeležilo se ga je pet učenk iz 9. razreda in pet učenk iz 8. razreda.

Seveda smo se vse potrudile, da bi pisale čim bolje.

4 učenke smo dosegle zadostno število točk za bronasto priznanje :

- Jerneja Horvat,
- Vanesa Brezinšek,
- Kornelija Krušič,
- Vida Bigec.

Midve Vanesa in Jerneja pa sva dosegli dovolj točk, da sva se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo 3. decembra na OŠ. Bojana Iliča Maribor. Tema je bila enaka, le da so bile naloge iz državnega tekmovanja nekoliko težje.

Veseli sva bili rezultatov, ki sva jih dosegli, čeprav sva morda pričakovali srebrno priznanje. Bila je zanimiva izkušnja, iz katere smo se veliko

naučili.

Vanesa Brezinšek in Jerneja Horvat, 9. r.

VESELA ŠOLA

V šolskem letu 2010/2011 so pri PILU in PILU PLUS ponovno oživili VESELO ŠOLO, ki ima že večletno tradicijo. Mentorica Vesele šole na šoli je ga. Ana Gajšek.

Na letošnje tekmovanje se je iz naše šole prijavilo 9 učenk iz 6., 7., 8. in 9. razreda. Šolsko tekmovanje je potekalo na šoli 23.3.2011.

Gradivo za učenje so bile mesečne priloge iz Pila in Pil Plus. Na državno tekmovanje smo se uvrstile tri tekmovalke, ki smo od 40 možnih osvojile več kot 30 točk. Za našo šolo je državno tekmovanje potekalo na OŠ ljudski vrt na Ptuj 20.4.2011. Na njem sva sodelovali le jaz in Nika Merc iz 6. razreda. Za državno tekmovanje sva se seveda veliko učili, dobili sva dodatno gradivo iz Pila in Pil Plus. Tekmovanje je potekalo enako kot šolski testi. Ob koncu tekmovanja smo vsi tekmovalci dobili skromno darilo. Rezultati so bili objavljeni po nekaj dneh. Obe sva se dobro odrezali, saj sva dobili srebrno priznanje. Ob učenju za Veselo šolo sva se naučili veliko novega in zanimivega.

Katja Kojc, 7. r

KAJ PA KULTURA?

Samo poskusite si predstavljati svet brez kulture. Če dobro pomislimo, je to pravzaprav popolnoma nemogoče, kajti tudi če bi se obnašali bolj nezrelo kot neandertalci, hodili oblečeni v lesena oblačila, jedli človeško meso, ali morda še kaj hujšega, bi bilo to nekaj, kar so skozi stoletja izoblikovali naši predniki, in nekaj, kar moramo tudi mi ohranjati za prihodnost. To bi bila naša kultura, pa naj se sliši še tako čudno, in to bi bilo ogledalo nas samih in naših navad, osebnosti in čustev. Dandanes smo ljudje nasploh zelo navezani na kulturo. Pravijo, da se človek začne zavedati pomena nečesa šele, ko to začne izgubljati, in to, se je v našem moderniziranem in industrializiranem svetu očitno že zgodilo. Poleg majhnih radosti in tegob, ki nas vsakodnevno napadajo, so pomemben del kulture gotovo tudi kulturne ustanove in prireditve. Če bi vas vprašala, kakšen odnos imamo mladi do gledališč, koncertov, proslav, in vsega kar še spada zraven, bi mi verjetno brez pomislekov odgovorili, da nas, predstavnike mlajše generacije, to ne zanima, in da nam je za takšne stvari malo mar. Verjetno bi imeli v določenem deležu glede tega celo prav, vendar pa ni dobro vedno posploševati. Res je, da se mnogi mladi le poredko udeležujejo v kulturi, vendar pa nas je kar precej tudi takih, ki to počnemo z velikim veseljem in zadovoljstvom. Morda se čudite, od kod mi vse te informacije, a verjemite ali ne, mladi in kulturne prireditve so poleg mnogih vlog, ki jih igrajo v današnji družbi, bili tokrat udeleženi tudi v moji raziskovalni nalogi, ki nosi naslov Kaj pa kultura.

Področje, ki sem si ga izbrala, je moram priznati, še precej neraziskano, a mi je hkrati tudi zelo blizu. Rojena sem v glasbeni družini, tudi sama obiskujem glasbeno šolo... Pa pustimo zdaj to. Verjetno vas bolj kot moje življenje zanimajo ugotovitve, do katerih sem se dokopala s svojo raziskavo. Do teh sem prišla na podlagi anket, ki so jih izpolnjevali učenci mestne, vaše, ter glasbene šole, opravila pa sem tudi intervju z operno pe-

vko, ki deluje v SNG Maribor - Dragico Kladnik. Kakor je že splošno znano, mladi res premalo obiskujejo kulturne prireditve. Svetla izjema so seveda učenci GŠ Maribor. Eden od vzrokov za tako slab obisk kulturnih prireditev s strani mladih je oddaljenost od mestnih središč, ostali vzroki neobiskovanja pa so še v nezanimivi tematiki, vplivu vrstnikov in prezasedenosti z računalnikom in televizijo. Nič presenetljivega ni, da učenci iz OŠ Podlehnik večino kulturnih prireditev obiskujejo le v okviru šole, medtem ko učenci iz mesta to počnejo tudi zaradi lastnega interesa in na lastno željo. Mestni učenci so hkrati tudi zadovoljni s ponudbo kulturnih prireditev, podeželski učenci pa si želijo v svojem kraju več možnosti za kulturno udejstvovanje. Še ena razlika, ki nastaja med učenci vasi in mesta je ta, da so vaški otroci mnenja, da cena vstopnice vpliva na obisk kulturnih prireditev, medtem ko so mestni otroci prepričani v ravno nasprotno. Menim, da bi obisk mladih na kulturnih prireditvah izboljšali, če bi bila ponudba primernejša oz. mladim bolj zanimiva, obisk pa bi povečali tudi s tem, da bi povečali število kulturnih dogodkov v manjših krajih in šolah. Za konec se mi zdi pomembno poudariti tudi to, da sem skozi raziskavo vedno znova prihajala do spoznanja, da nastajajo velike razlike med učenci GŠ Maribor in osnovnošolci, hkrati pa tudi velike razlike med vasjo in mestom. V začetku meseca aprila sem raziskovalno nalogo tudi uspešno zagovarjala in zanj prejela srebrno priznanje. Če bi morala svoje vtise in občutja glede vsega dogajanja okoli tega tudi opredeliti z eno besedo, bi verjetno rekla zanimivo in enkratno. No, to sta bili dve besedi, pa saj je vseeno...

Ja, kultura je res relativna stvar. Kot nekakšna spužva. Kakšne oblike bo, je odvisno le od okoliščin in tega, kar se dogaja v glavah človeštva. Marsikdaj jo zanemarjamo, a smo nekje globoko v sebi prepričani, da smo tudi mi del nje in da je ona del nas ter naših življenj.

Hana Feguš, 8.r.

ATLETIKA - TEKMOVANJE

Že nekaj let treniram atletiko. V tem šolskem letu sem bila trikrat na tekmovanju, kjer smo metali smo kroglo, tekali na štirideset metrov, skakali v daljino in višino in tekali na dvesto metrov. Najbolj sem se izkazala v teku na štirideset metrov, skoku v višino in skoku v daljino. Na naslednjih dveh tekmovanjih sem tekmovala v skoku v višino, teku na štirideset metrov, skoku v daljino in metu krogle. Prejela sem bronasto priznanje, kar mi veliko pomeni, saj nas je tekmovalo okrog 60 tekmovalcev.

Urška Pernek 5.r

ATLETSKO TEKMOVANJE

Učenci naše šole se udeležujemo večjih tekmovanj, saj je vsak izmed nas v nečem izredno dober. Tako smo se udeležili tudi atletskega tekmovanja, na katerem se je lahko vsak pokazal in izkazal v izbrani športni disciplini.

Tekmovanje je potekalo v torek, 17. 5. 2011, na ptujskem stadionu. Učenci smo tekmovali v naslednjih disciplinah: skoku v daljino, skoku v višino, metu krogle, metu vortexa, teku na 60 m, 300 m in v štafeti.

Pred tekmovanjem smo bili precej nervozni, saj nismo vedeli, kako dobri so drugi tekmovalci, vsak pa je upal, da se bo uvrstil med najboljše. To je uspelo nekaj učencem iz devetega in dvema učenkama iz osmega razreda. Ker so bili naši rezultati na tekmovanju zelo dobri, smo se odločili,

da se poskusimo še bolje izkazati na področnem tekmovanju v Slovenski Bistrici, ki je potekalo dne 24. 5. Ker je bilo to še pomembnejše in večje tekmovanje, smo bili seveda vsi še bolj na trnih, kajti tukaj so tekmovali učenci, ki so v posamezni disciplini najboljši v Sloveniji.

Kljub temu da se nihče izmed nas ni uvrstil na-prej, smo bili s svojimi rezultati zelo zadovoljni, saj smo na tekmovanju dali vse od sebe.

Klementina Jelen, 9.r

OTROŠKI PARLAMENT

Letošnja tema Otroškega parlamenta je bila Vpliv družbe in medijev na oblikovanje mladostnikov.

Mediji so postali del našega življenja. V trenutku nam lahko pripeljejo ogromne količine informacij iz vseh kotičkov sveta v našo neposredno bližino. Vemo, da so mediji okno v različne svetove.

Vemo tudi, da skozi ta okna prihajajo tudi manj prijazna sporočila, včasih celo sovražna. Težje pa razumemo, da mediji sveta ne le zrcalijo, ampak tudi ustvarjajo. Otroci postajajo odvisni od sodobne informacijske tehnologije, zlasti od svetovnega spleta. Ure dolgo preživijo za zasloni teh naprav, s pomočjo katerih sklepajo prijateljstva in se zabavajo ter učijo. Resnično življenje pa beži mimo njih, ne da bi sami stopili vanj.

Zato so odrasli toliko bolj odgovorni, da otrokom pomagajo poiskati prave poti v svetu informacij. Da bodo znali prepoznati pojave sovražnega govora, kršitve zasebnosti in dostojanstva, nasilje in zlorabe tako v družbi kot v medijih.

Na temo Vpliv družbe in medijev na mladostnika smo se na naši šoli pogovarjali že v okviru Šolske skupnosti, na razrednih urah, imeli pa smo tudi naravoslovni dan, posvečen Vplivu medijev na mladostnika. Na tem naravoslovnem dnevu smo učenci delali v delavnicah v obliki socialnih iger. Učenci od 4. razreda dalje smo reševali ankete vprašalnike, ki smo jih sestavili pri Šolski skup-

nosti. Iz vprašalnikov je bilo razvidno, da učenci različnim medijem (računalniku, televiziji in internetu) posvetijo veliko popoldanskega časa. Nekateri učenci tudi 4 do 5 ur dnevno. To smo potem primerjali s količino ur, posvečenih učenju in ugotovili bistvene razlike.

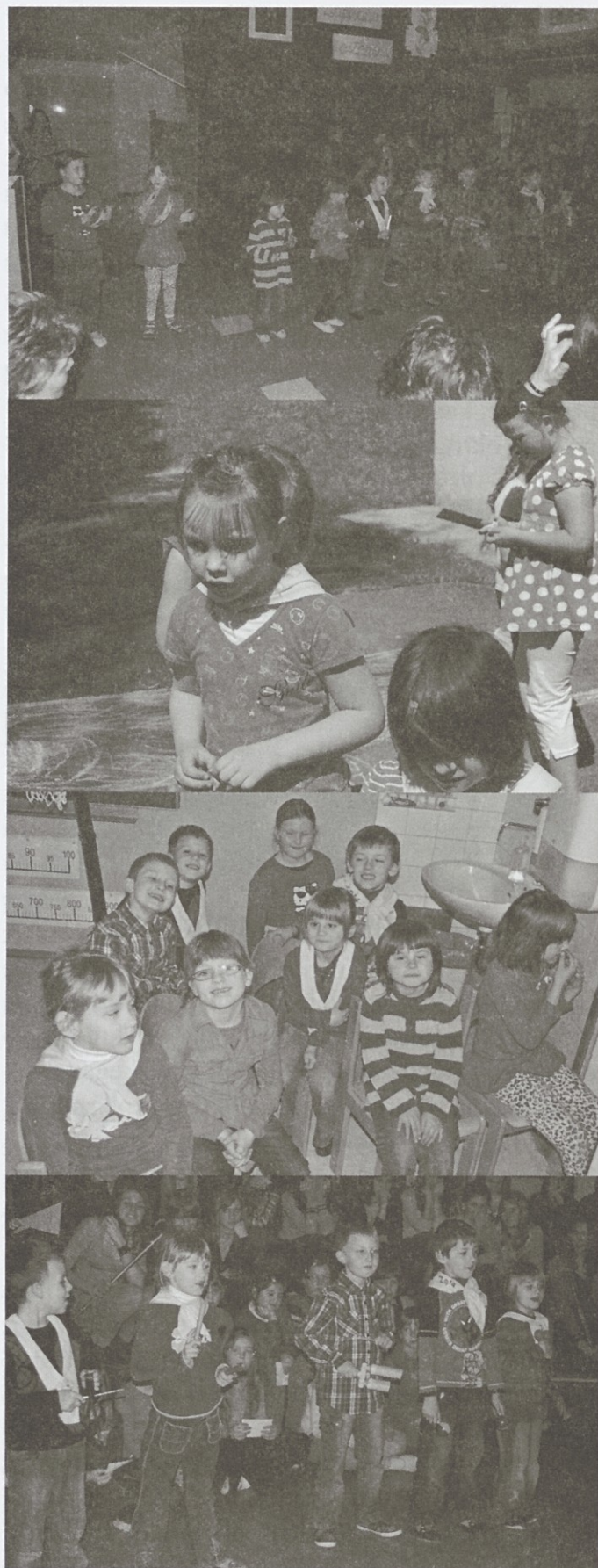
Računalnik in internet sta močno prisotna v življenju mladostnikov, tudi že otrok. Problem je najti pravo mero v rabi računalnika, da ne pride do zasvojenosti. Pri tem imajo pomembno vlogo starši, pa tudi šola, ki mora pomagati k ozaveščanju o varni rabi interneta in računalnika sploh.

Na šolskem parlamentu smo oblikovali tudi nekaj predlogov, da bi ohranili svojo zasebnost in varnost na facebooku:

- Skrbno premisli, preden oblikuješ svoj profil, kaj sploh želiš objaviti, saj vsi podatki ostanejo v trajni lasti facebooka;
- Svoje podatke objavi z omejeno dostopnostjo;
- Prijatelje na facebooku izbiraj pozorno;
- Stike, ki jih ne poznaš ali ne želiš, preprosto blokiraj;
- Vedi, da na facebooku objavljeni osebni podatki niso vedno resnični (starost, fotografije...)

S to tematiko smo se predstavili na Medobčinskem otroškem parlamentu na Ptuj, kjer sva šolo zastopali Hana Feguš kot predstavnica in Vida Bigec kot opazovalka. V ta namen so učenci naše šole izdelali tudi plakate, na katerih smo opozarjali na dobre in slabe strani medijev.

Zapisali Hana Feguš in Vida Bigec, 8.r.

MOJA MAMA

Moji mami je ime Vanja. Ima modre oči. Lase ima rjave in srednje dolge. Moja mama sovraži čevlje s peto. Nima uhanov. Rada ima brokoli. Ne hodi v službo, temveč varuje majhno deklico Meto. Rada nosi kavbojke in modro majico. Je srednje postave. Imam jo zelo rada.

Neža Feguš 2. raz.

PRIJAZNA MRAVLJICA

Bila je prijazna mravljica,
velike roge je imela,
je plesala, je skakala,
je bila zelo vesela.

Bila je prijazna mravljica,
po šoli je hodila,
učencem je čez noge šla,
je vse lepo pobožala.

Neža Feguš 2. raz.

PLAVALNI TEČAJ

Bili smo v Termah Ptuj na plavalnem tečaju. Prvi dan so nas testirali in razdelili v skupine. Drugi dan smo se učili plavati puščico. V sredo smo šli na tobogan in se učili plavati žabico. V četrtek smo šli v globoki bazen, potem v majhen bazen in

na tobogan. Zadnji dan smo imeli testiranje. Preplavalna sem do polovice bazena. Potem smo šli še v zunanje bazene. Ko je bilo konec plavanja, smo šli na sladoled. Imela sem se zelo lepo.

Nina Pernek, 2. r.

MOJA MAMA

Moji mami je ime Betka. Ima zelene oči. Je srednje postave. Najraje nosi kavbojke, majico s pasom in visoke pete. Zelo rada kuha in pospravlja posteljo. Ne hodi v službo. Rada je juho, zelenjavo in sadje. Doma skrbi za bratca. Njeni najljubši živali sta muca in kuža. Mojo mamico imam zelo rada.

Gabrijela Zajšek. 2. r.

MOJA MAMA

Moji mami je ime Bernarda. Je srednje postave. Lase ima spete s sponko. Oblečena je v modro tuniko. Hodi v službo. Dela v trgovini z oblačili. Zelo jo imam rad.

Jure Milošič, 2. r.

MOJA KUŽKA FLOKI IN DON

(Moja prva knjiga)

Floki

Moj kuža Floki ima rjav smrček, črn hrbet in rjave tačke. Star je 10 let. Ne igra se z drugimi psi. Je brikete in ostalo hrano, ki jo pripravi moja mami. Pije mleko. Ko smo ga dobili, smo mu naredili uto in kupili posodo za hrano. Rad spi v uti in se rad kopa.

Don

Moj kuža Don je radoveden. Ko smo ga dobili, smo mu dali ime Don. Bil je zelo drobcen. Star je bil nekaj mesecev. Včasih, ko ga spustimo, jezi Flokija. Je klobase in ostalo hrano. Star je eno leto in pol. Večkrat nagaja. Je dober prijatelj. Rad se zabava na soncu. Poleti ga kopamo. To mu ni všeč.

Moja kužka Floki in Don sta zelo različna. Ko gremo na sprehod, sta oba zelo vesela.

Gabrijela Zajšek, 2. r.

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami sem bil v jami Pekel. V jami sem videl kapnike in slap. Bilo mi je zelo všeč. Doma sem barval pisanke. V ponedeljek sem bil v Rodnem vrhu. Med počitnicami mi je bilo lepo.

Matjaž Vaupotič 2. razred

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med počitnicami sem bila dva dni v Piranu. Šli smo tudi v Portorož. Tam smo se kopali. Ko sem prišla domov, sem bila vesela, ker so me pričakale štiri male račke. Pri meni sta bili Ajša in Neža. Igrale smo se različne igre. Bilo nam je zelo lepo.

Zala Rihtar 2. raz.

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami sem bil v Volčjem potoku. Videl sem dinozavre in ledenodobne velikane. Bili so mi zelo všeč. Videl sem tudi rože v obliki slike in park. Potem smo šli k dedku Milanu. Tam mi je bilo zelo lepo. V ponedeljek je prišel k meni prijatelj Alen. Igrali smo se različne igre. Med počitnicami mi je bilo zelo lepo.

Patrik Plajnšek 2. r.

ZAJČEK ZOBOK, MIŠKA IN JAZ

(Moja prva knjiga)

Nekoč sta živela zajček Zobek in miška. Zelo dobro sta se poznala. No, nisem še vam povedala, da je bila miška v resnici zobna vila. Toda miška je zbolela. Zato je zajčku morala povedati svojo skrivnost. Ko je zajček to slišal, je brž pohitel na delo. Se sprašujete na kakšno delo? Seveda. Nadomestil bo zobno vilo. Se sprašujete, kako vse to vem? Vse to vem zato, ker je ravno meni izpadel zob. Tisti večer nisem mogla zatisniti oči, saj sem bila zelo radovedna, kaj le mi bo prinesla miška. Bila sem zelo začudena, ko je prišel zajček. Vprašala sem ga, kako mu je ime. Povedal mi je, da je zajček Zobek. Dal mi je darilo. Zajček je odšel. Bila sem zelo vesela. Zobna miška pa je ozdravela.

Zala Rihtar 2. r.

PROJEKTNO DELO

V našem razredu smo izvedli projekt o zdravilnih rastlinah z naslovom Za vsako bolezen ena rož'ca raste.

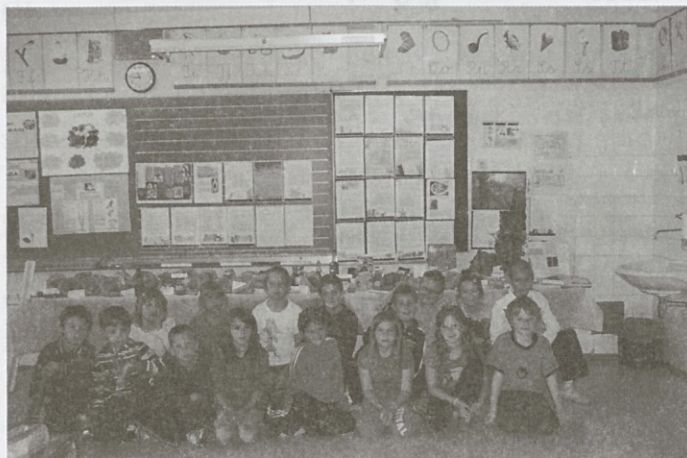
Vsak učenec si je izbral eno ali dve rastlini, jih opisal in raziskal njihovo zdravilno moč. Jaz sem si izbrala lapuh in smrekove vršičke. Pri delu mi je pomagala mama, sodelovala pa je tudi babica. Naredila sem plakat, nabrala zdravilne rastline in pripravila sirup iz smrekovih vršičkov. Na predstavitvi projekta je vsak učenec skupaj s starši predstavil svoje rastline. Tudi midve z mamo sva se potrudili. Prinesli sva tudi sirup, da so ga ostali lahko poskusili, saj je zelo zdravilen. Zdravi prehlad in boleznih dihal.

O zdravilnih rastlinah smo izvedeli veliko novega, med drugim tudi to, da so lahko nevarne, če jih ne uporabljamo pravilno.

Tjaša Repič. 3. r.

Na plavalnem tečaju

V maju smo imeli učenci od 1. do 4. razreda plavalni tečaj v Termah Ptuj. Na plavalni tečaj smo šli po pouku. Zelo smo se veselili. V Termah smo se razdelili po skupinah glede na naše predznanje.

Pridno smo vadili in lepo napredovali. Učenci od 1., 2. in 4. razreda so imeli plavanje le en teden, mi pa smo nadaljevali še drugi teden. Bilo je dosti manj gneče. Tudi vreme je bilo lepo, tako da smo se lahko kopali v zunanjih bazenih. Najbolj zanimivo pa je bilo v valovih in na toboganu. Teknil nam je tudi slastni sladoled.

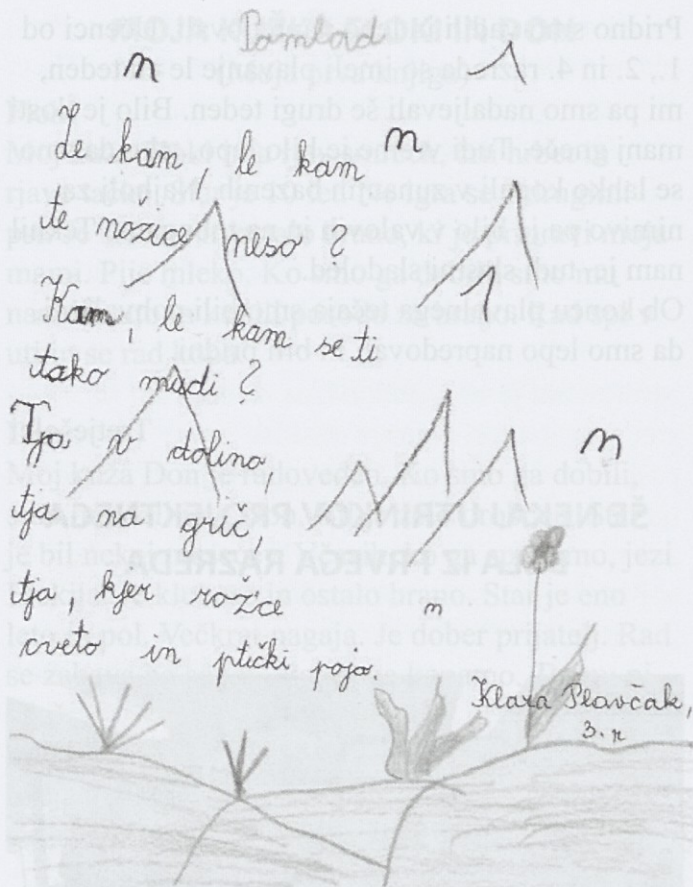
Ob koncu plavalnega tečaja smo bili pohvaljeni, da smo lepo napredovali in bili pridni.

Tretješolci

ŠE NEKAJ UTRINKOV PROJEKTNEGA DELA IZ PRVEGA RAZREDA

Daniela VINKO

JESEN

Jesen je lepa in barvita,
vsi v trgatev že hitimo
in kostanjev si želimo.
Živali brloge si pripravljajo
in sadeže nabirajo,
da jim hudo ne bo,
ko zima bo prišla
in jesen bo rekla pa – pa.

Larisa Gajšt, 3. razred

POMLADNA PESEM

Pomladi vsi se veselimo,
ko vsa narava oživi,
gozdovi ozelenijo,
sadno drevje zacveti.

Zaspanci so se prebudili,
ki zimo prespali so,
sonce spet bo toplo grelo,
vsem nam bo toplo.

Mateja Ribič, 3. razred

Ilustrirala in napisala
Lara Jakelšek, 3. r.

Pesem zate

Danes pūem pesmico
sladko kakor jagode.

Danes pūem pesmico
sladko kakor tontica.

Danes pūem pesmico
nerhonočno kot solne trate,

to je pesem samo zate.

Poletje

Rožice, rožice, kje mi cvetite?
Tam doli na travniku v soncu žarite.
Tam doli na travniku ptice pojo,
v deželo poletje prinašajo.

3 poletjem puhaja počitniški čas,
da oddari vse nas,
ki smo čez leto pridni bili
in si brezskrbne počitnice zaslužili.

Jana
Novak Triček, s.r.

V ČETRTEM RAZREDU

Letos obiskuje 4. razred deset učencev, saj se nam je na začetku šolskega leta pridružil še Jan, ki je prej hodil v šolo v Kidričevo.

Novo šolsko leto smo pričakovali z mešanimi občutki, malo tudi s strahom, saj so na nas čakale prve številčne ocene, ki jih do sedaj še nismo poznali. Kaj hitro smo odkrili, da so uporabljene, a ne vedno zaželeno, prav vse - od enice do petice. Tudi učne snovi je precej, tako da za lenarjenje ne ostane preveč časa.

Ob koncu šolskega leta ugotavljamo, da je bilo polno najrazličnejših dogodkov. Omenili jih bomo le nekaj. Najprej morda obisk kina, kjer smo se nekateri prvič srečali s 3D predvajanjem. To nas je skoraj tako navdušilo kot kokice, ki smo jim hrustali med predstavo. Malo manj smo se veselili testiranja PIRLS in TIMSS, kjer smo bili med izbranimi šolami za preverjanje bralnega razumevanja ter matematičnega in naravoslovnega znanja v Sloveniji. Pravzaprav – zdelo se nam je, da je najbolj prestrašena naša učiteljica. Le zakaj?

Rezultati bodo šele jeseni. Čeprav sedaj vlada »spraševalna mrzlica« in je učiteljica že hudo živčna, pa je vmes še nekaj prijetnih dni: plavalni tečaj, zaključna ekskurzija, športni dnevi ... In ne nazadnje – opravili bomo svoj prvi vozniški izpit, res sicer za kolo, a je tudi za njega potrebno veliko znanja.

Nekaj znanja in domišljije pa potrebuješ tudi, da napišeš kako pesem. Mi se vam predstavljamo z našim mavričnim izborom.

Četrtošolci

MAVRIČNE PESMI IZ 4. RAZREDA

MAVRICA

Mavrica se pojavi
za visoko goro,
mavrica izgine za dolino,
naredi se iz barvnih zlatnikov,
ki jih prinese
mavrični poni.
Nina GAJŠT

PTIČKA VESELA

Ptička vesela
z mano bi pela,
z mano bi pela
sredi polja,
kjer so rožice doma.

Danijela VINKO

LJUBEZEN JE BOLEZEN

Vsak dan izbiraš novo si ljubezen,
a lahko je tudi to bolezen,
če Tinka čisto tiho poljubček mi da,
a že jutri mi Jurček pove,
da Tinki ni mar za me.

Jaz žalosten, tih in bolan
se na novo ljubezen požvižgam.
O, ti Tinka nemarna,
le kaj se pa greš,
ko pa veš,
da jutri si najdem boljšo od tebe
in meni ne bo več mar za te!

Florian TOPLAK

KO SONCE POSIJE

Ko se zbuja jutro,
ko rože cvetijo,
čebele brenčijo,
metulji pa letijo.
Sonce posije,
dežek se ulije,
pa vse se skrije.

Stanko MLAKAR

MORSKA BOLEZEN

Ko si v vodi,
se ti zdi,
da se ti vrti.
Ko se ti vrti,
misliš, da se vrtiš.
Ko se vrtiš,
misliš, da letiš.
In ko misliš,
da letiš,
misliš, da si ptica.

Til TOPLAK

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je,
da se imamo radi
in si zaupamo.
Če si ne zaupamo,
nismo pravi prijatelji.
Prijatelji si pomagajo,
se skupaj igrajo
in se ne izdajo.
Pravega prijatelja
zelo težko najdeš,
pravi prijatelj
ne more biti vsak.

Renato CAFUTA

PETELINČEK KIKIRIKA

Petelinček kikirika
v veselem mestu
Kurji dol.
Ko zakikirika,
se vse
mesto prebudi.

Ko pride večer,
pa na nebu zasvetijo zvezde.
Petelinček zakikirika
in zaspi.
Ponoči mirno spi
in vsi mislijo,
da ga ni.
A ko jutro se zbudi,
petelinček spet zapoje
in celo mesto se zbudi.

Nika JUS

MOJ PSIČEK

Moj psiček Mufek je mehak kot puhek.
Rad se igra, čevlje grizlja.
Nam nagaja in glasno laja.

Zelo radi ga imamo, z njim se igramo,
tekamo, sprehajamo, ga hranimo, umivamo,
negujemo, crkljamo, lepo z njim ravnamo.

Sedaj je še majhen, pa kaj!
Ko bo zrasel, bo pravi pes čuvaj.

Jan LENDERO

KITI IN SNUPI

Vsako jutro Snupi laja: hav, hav,
vsak večer pa Kiti mijavka: mijav, mijav.
Snupi pa laja, kokošim nagaja.
Skupaj norimo in se veselimo.

Nejc POŽAR

MOJA MAMICA

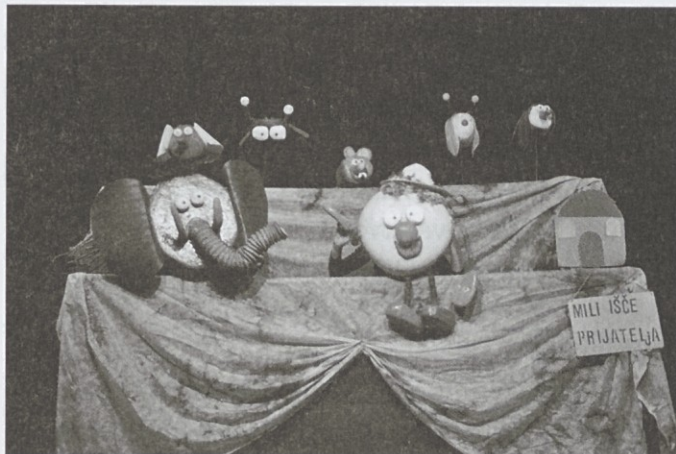
Moja mama je lepa.
Ima rjave lase in rjave oči.
Je prijazna in se rada smeje.
Ima spretne roke.
Kvačka prelepe stvari.
Mojo mamo imam rad.

Jernej MAUČIČ

LUTKOVNI KROŽEK LUTKA LUTKICA

V današnjem času človek vedno bolj teži k boljšemu in popolnejšemu življenju. S tem vedno bolj izgublja stik z otroštvom ter smisel za razumevanje otrokove miselnosti, otrokovih želja in sanj. Otroci živijo v svetu, kjer je potrebna samo ena oporna točka (npr. lutka), ki v zaznavanju (tipu, pogledu, občutju, ...) spremeni vrednote življenja tako, da so primerne za vsakdanje življenje. Vse njihovo delovanje izhaja iz njih samih, vse vedenje o stvareh jim je dano samo po sebi. Lutka otroka vedno znova spominja na prvine, ki izhajajo iz njega samega. Svet postane še bolj zanimiv. Ob vsem tem gre seveda za igro, v kateri lutkar aktivno sodeluje. In prav ta odnos je tisti, ki igra pomembno vlogo pri razumevanju lutke v vsej širini. Lutka namreč omogoča neomejene možnosti razvijanja odnosov medosebami, odnosov med razpoloženji, odnosov med čustvi, odnosov med drugačnimi in seveda vodi k lažjemu in hitrejšemu učenju. Hkrati lahko lutkarju preko lutke predstavimo gledališče z vsemi umetniškimi zvrstmi: z besedo, glasbo, plesom, likovnostjo, ritmom, s prostorsko kompozicijo. S tem lutkarja neposredno postavimo v svet »lepega«, v svet umetnosti. Preko nje lahko vzgojitelj posreduje tudi veliko mero humorja, ki otroka sprošča in razvedri.

Lutkovni krožek na šoli deluje že vrsto let. Letos sta dejavni dve skupini, starejša in mlajša. Prip-

ravili smo dve lutkovni igrici Mili išče prijatelja in Nočemo biti dinozavri. Udeležili smo se medobčinskega srečanja v Trnovski vasi. Bilo je lepo, saj smo se srečali z drugimi lutkarji in videli, kako delajo druge lutkovne skupine. Letos imeli zaključek v Majolki in si privoščili pico. V tem šolskem letu smo velikokrat nastopili v domačem kraju in po drugih občinah. Predstavili pa smo se tudi na televiziji v oddaji Sipko. Zelo smo bili veseli in ponosni, ko je bila letošnja igrice objavljena v Didakti.

Mentorica lutkovnega krožka:
Zdenka Golub

TURISTIČNI PODMLADEK NATEČAJ-VODNI DETEKTIV

Na inštitutu za celostni razvoj in okolje iz Domžal (ICRO) so v letošnjem letu v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor, Ministrstvom za šolstvo in šport ter Regionalnim centrom za okolje za srednjo in zahodno Evropo pripravili akcijo promocije varstva voda VODNI DETEKTIV. Letošnja tema je bila » PITNA VODA«.

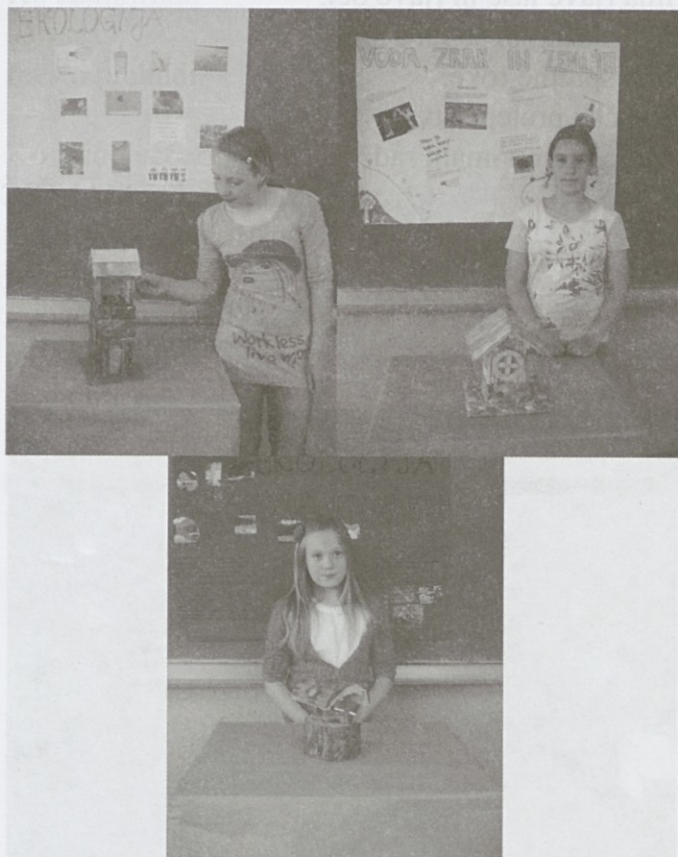
Natečaja se je udeležilo 70 šol iz cele Slovenije, 100 mentorjev in preko 2700 učencev, ki so izvedli nad 100 projektov. Poleg posameznih zainteresiranih ali celih razredov so na natečaju sodelovali še različni krožki in otroci v podaljšanem bivanju. Ponekod je na natečaju sodelovala kar

cela predmetna stopnja šole, v drugem primeru pa je raziskovala celo cela šola. Ponekod pa so se natečaja lotili tako, da so bili starejši učenci mentorji mlajšim na razredni stopnji. Poleg otrok in učiteljev pa se je v natečaj vključilo še veliko odraslih, ki so jih otroci anketirali.

Tudi Vodni detektivi turističnega podmladka OŠ PODLEHNIK so še enkrat uspešno opravili svojo nalogo. S svojim delom so pokazali na aktualne probleme v svoji okolici in odraslim dali pobudo za njihovo reševanje.

Sicer pa je akcija doživela uspeh predvsem v svojem poslanstvu: združiti kar največje število otrok in mentorjev pri skupnem projektu tako, da končni izdelek ni več izdelek posameznika, temveč celotnega tima. Okolje je namreč eno samo in skupaj se moramo naučiti, kako skupaj zanj tudi poskrbeti. Z marsikaterim izdelkom so dokazali, da so tega tudi zares sposobni.

Mentorica turističnega podmladka:
Zdenka Golub

PLESNI KROŽEK SOŠOLCI

Ples je vrsta izražanja, umetnosti in zabave. Ples je govorica telesa, ki se izraža skozi ritem glasbe in lahko predstavlja stil človekovega življenja, kajti z vsakim gibom se v človekovi duši ustvarja zadovoljstvo. Ples je del kulturne izobrazbe vsakega posameznika in je kultura posameznega naroda. Ples je tudi umetnost in hkrati šport, v katerem se prepleta usklajenost dveh ali več teles. Nekoč je bil ples vezan na religijo in njene običaje, z razvojem kultur je postal še oblika zabave sprva majhnih skupin, kasneje pa način preživljanja prostega časa velikih množic. Glede na okolje, v katerem se ples odvija, gre lahko za umetniški ples, športni ples oziroma rekreativni ples, balet, dvorni ples, ljudski ples, obredni ples. Plesni krožek na šoli deluje že vrsto let. Plesalci se v skupinah menjavajo, tako je plesna skupina vsako leto malo drugačna. To dejavnost vodi Zdenka Golub. Vodi tudi druge skupine. Skupaj izbiramo glasbo in plesne gibe. Spoznali smo plese, kot so hip-hop, tehno, valček, polko ... Za uspešen nastop nas učiteljica pohvali in nas razvaja z raznimi presenečenji. Udeležili smo se plesne revije z dvema plesnima miniaturo, ki je bila v gledališču na Ptuj, kjer je bilo enkratno.

Ogledali smo si tudi vseh 8 plesnih skupin iz različnih šol. Ogledali pa smo si tudi zakulisje gledališča, kamor nas je popeljala učiteljica in nam razkazala gledališče.

V letošnjem letu smo pripravili tri plesne koreografije: Pika Nogavička med prijatelji, Muca in V naravi. Nastopali smo v šoli, v domačem kraju in izven domače občine.

Radi plešemo, zato bomo še hodili k plesnemu krožku.

Plesalci plesne skupine Sošolci

V LIPICO NA IZLET IN PO NAGRADO

18. aprila je bil za 65 učencev in spremljevalcev 8 nagrajenih osnovnih šol v Lipici nepozaben dan. Za uspešno izpeljano delo pri zasnovah vodnih učnih poti jih je Poslovni sistem Helios nagradil z ogledom Kobilarne Lipica in z denarnimi nagradami. Zainteresirani mentorji in učenci so z občinami sodelovali pri projektu obnove vodnjakov na razpisu Heliosovega sklada za ohranjanje čistih slovenskih in na njem so bili izbrani najboljši. To so bile šole v občinah Rogašovci, Slovenske Konjice, Kozje, Podlehnik, Žužemberk, Sevnica, Radenci in Gornja Radgona. V 13 letih delovanja Heliosovega sklada je bilo ob 69. obnovljenih vodnjakih v 60. občinah izdelanih še 28 idejnih zasnov vodnih učnih poti. Izbor vodnih učnih poti poteka od leta 2004. Nekatere od teh so zaživele tudi v naravi. Vodne učne poti predstavljajo dodano vrednost projekta obnove vodnjakov, ker jih lokalna

skupnost z umestitvijo v prostor in vključitvijo v svojo turistično infrastrukturo oživi, učencem, družinam in obiskovalcem pa širi okoljsko zavest in odgovoren odnos do lastnega bivalnega okolja. Tako so v smiselno celoto povezane razne oblike vodnih virov, potoki in reke, mokrišča, drevesa in gozdne poti, cerkve in kapelice, zgodovinska obeležja in druge lokalne znamenitosti. Šele z ureditvijo vodnih ali gozdnih učnih poti opremljenih s informacijskimi tablamami prebivalci spoznajo in ozavestijo svoje lokalno bogastvo vredno ogleda in širše pozornosti.

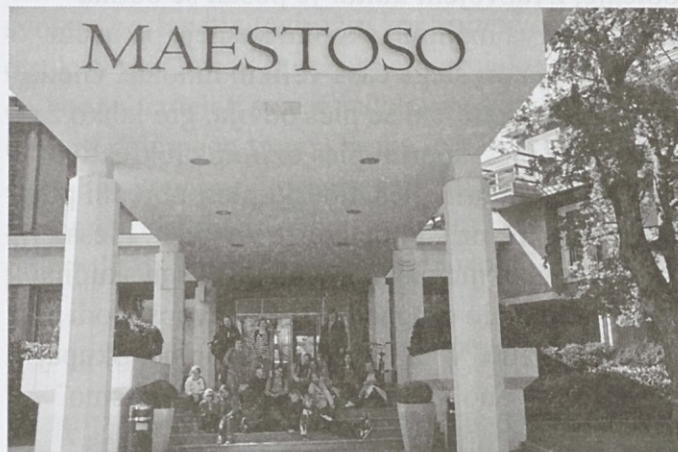
Šolarji so po vodenem ogledu kobilarne imeli zanimive javne predstavitve svojih projektnih nalog. Učenci OŠ Podlehnik iz Podlehnikarja so vodno učno pot predstavili z eko gledališko igro v improvizirani naravi in poželi največji aplavz. Vzpodbudne besede, nagrade in čestitke za opravljeno delo so podelili Nataša Hajdinjak, direktorica marketinga v Heliosu in dr. Mitja Bricelj, direktor Inštituta za vode Republike Slovenije kot predstavnik Ministrstva za okolje in prostor ter Andreja Roš.

Zbranost in zavzetost učencev je bila na koncu poplačana s presenečenjem, saj so jim gostitelji pokazali še Čarobni svet kočij in jih s kočijami popeljali po prostranem posestvu, kjer so jim razkazali slikovito kraško gmajno s čredo mladih lipicancev na paši. Dobremu vzdušju in številnim lepim fotografijam v spomin, ki so jih domov odnesli zadovoljni učenci, je služilo tudi lepo

toplo spomladansko vreme.

Sodelovanje Heliosa in Kobilarne Lipica se tako razvija tudi naprej, saj oboji želijo krepiti in skrbeti za lepote Slovenije, ohranjati tradicijo in bogastvo naravnih in kulturnih spomenikov. Ob lanskem praznovanju 430. obletnice Lipice so številni prostovoljci s Heliosovimi belimi okolju prijaznimi barvami pobarvali 10 km lipiških ograj, ki sestavljajo enega najvidnejših simbolov Kobilarne Lipica.

Zdenka Golub

POLETNA ŠOLA V NARAVI ANKARAN

Poletne šole v naravi smo se veselili celo šolsko leto, zadnji mesec pa smo bili zelo nestrpni, saj smo komaj čakali, da odrinemo. Kovčke in potovalke smo napolnili že teden prej, da ne bi česa pozabili. V šoli nam je učiteljica pripravila program, kako bo naše delo potekalo. O vsem nas je seznani in nam predstavila delo, ki nas čaka v poletni šoli v naravi. Tudi starši so bili seznani z našim delom. Mi pa smo polni pričakovanj odštevali dneve v mesecu maju do odhoda.

Napočil je dan, ko smo se morali posloviti od naših staršev. Spremljala sta nas razredničarka Zdenka Golub in športni pedagog Mirko Vindiš. Bili smo nestrpni in vožnja se je zelo »vlekla«, kljub vsem tolažilnim sladkarijam, ki smo jih pojedli na avtobusu. Končno smo zagledali morje.

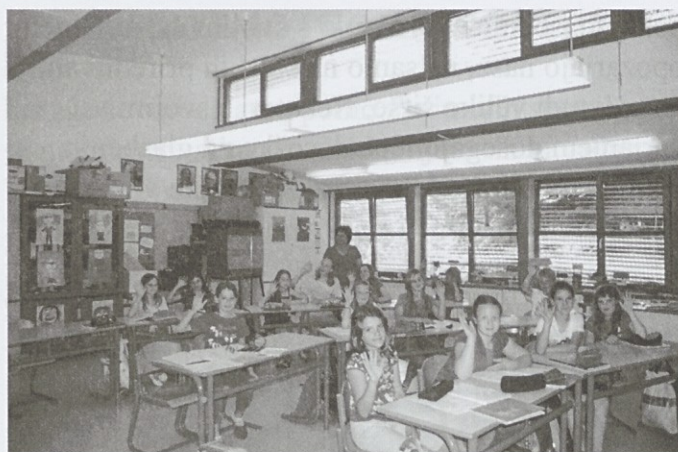
Najprej smo si ogledali pristanišče Koper – okno v svet. Prispeli smo v Hotelsko naselje Ankaran, se namestili v sobe, se najedli in šli takoj plavat. V Piran smo odpotovali z ladjo Meja, med potjo so nas spremljali galebi, ki so željno čakali na koščke kruha. V Piranu je bilo zanimivo, saj smo se najprej podali na rt in na sladoled. Nato smo si ogledali mesto, Muzej podvodnih dejavnosti, Pomorski muzej in Tartinijev trg. Vsak dan smo se šli potapljat in plavat. Raziskovali smo morsko dno, nabirali školjke in vodne rastline. Izvedli smo tudi tekmovanje v plavanju. Prijetno smo se zabavali ob igranju odbojke na pesku in v gradnji gradov iz peska. Izvedli smo družabne aktivnosti: Pokaži kaj znaš! Organizirali smo tudi družabni večer s plesom vseh šol. To je bil za nas večer, ki ga ne bomo nikoli pozabili. Sklenili smo tudi nova prijetna poznanstva in prijateljstva.

Bližal se je odhod domov, zato smo imeli polne roke dela. Naša prtljaga se je neizmerno povečala, saj nismo mogli zapreti kovčkov in potovalk. Učiteljica pa je ponujala veliko število brisač, natikačev in oblačil, kar pa nikakor ni bilo naše, saj so bili kovčki zaprti.

Po plavanju in obilnem kosilu smo se podali proti domu. Ogledali smo si še Sečoveljske soline.

Učiteljem in učencem naše šole smo v šoli pripravili razstavo o poletni šoli v naravi. Staršem pa smo pripravili prelepo predstavitev o naših doživetjih in novih spoznanjih.

Učenci 5. razreda

GLASBENIKI NA OŠ

Letošnjem šolsko leto je bilo za nas glasbenike ustvarjalno, saj smo šolski pevci in inštrumentalisti sodelovali na mnogih prireditvah in proslavah. Tako kot vsako leto sta se oba zbora udeležila letošnjih medobčinskih revij pevskih zborov. Tudi letos smo s svojimi izvedbami pesmi poželi veliko odobravanja med poslušalci. Glasbeno smo ustvarjali tudi pri predmetu Glasbena dela, kjer smo ustvarjali šolski muzikal, za katerega je scenarij prispevala naša učenka Hana Feguš ob pomoči ostalih sodelujočih pri tem obsežnem projektu. Lotili smo se obdelave mnogih poznanih skladb, ki smo jim dodali novo glasbeno podobo. Potrudili smo se, da smo k igri, petju, plesu, sceni in ostalim elementom muzikala dodali nekaj svoje ustvarjalnosti in se v zgodbi na sproščen način lotili glasbenega potovanja po svetu, polnega zapletov in zanimivih zgodb. Ob koncu leta bomo šolski muzikal tudi postavili na oder in z glasbenimi odlomki sodelovali na koncertu vokalne skupine Cantilena. Velikokrat so glasbeniki s svojimi glasbili popestrili prepevanje zbora ali pa sestavljali različne glasbene zasedbe. Letos šolanje na naši šoli končuje kar nekaj glasbenikov, ki so vrsto let oblikovali glasbeno dogajanje na šoli in so s svojim sodelovanjem popestrili marsikatero prireditev. Tudi njim se na tem mestu zahvaljujemo in hkrati z veseljem ugotavljamo, da po njihovih stopinjah stopajo glasbeniki iz nižjih razredov. Med njimi je tudi

nekaj glasbenih talentov, ki s svojim ustvarjanjem opozarjajo nase, ne samo na šolskih prireditvah, ampak tudi veliko širše. Nekateri s svojim ustvarjanjem dosegajo lepe dosežke na glasbenih tekmovanjih in sodelujejo z orkestri in v manjših glasbenih sestavih.

Glasbeniki

SHOWTIME

Pričelo se je novo šolsko leto, z njim pa testi, spraševanja, seveda pa tudi nekaj zabave. Tako smo se z učiteljico angleščine Marjano dogovorili, da pojdemo na angleško predstavo SHOWTIME, muzikala English Student Theatra II. gimnazije Maribor.

Prišel je petek, 15. 10., torej dan, ko se je ta predstava odvijala. Po dva ali trije učenci skupaj s starši smo se odpeljali v Maribor do II. gimnazije, kjer nas je že čakala učiteljica Marjana. Z njo smo odšli v amfiteater II. gimnazije, kjer smo se posedli, poklepetali in nato se je predstava začela.

Več kot 40 mladih je v dobrih dveh urah s plesom, petjem v živo in v več kot tisoč izvirnih kostumih pričaralo neverjetne dogodke na odru. Dogodki so se bliskovito vrstili drug za drugim. Slišali smo znane melodije iz muzikalov: Fantom iz opere, Aladin, Mačke (Cats), Levji kralj (The Lion King), Briljantina (Grease), Queen-We Will Rock You, Ujemi ritem (Feel the Beat) in Lasje (Hair) ter mnoge druge.

Ogled muzikala je bil pravo doživetje, saj v tako kratkem času podoživiš vse najbolj znane glasbene komedije, še posebej pa je potrebno pohvaliti nastopajoče, ki so se na predstavi odlično odrezali ter tako pritegnili pozornost mnogih. Ne dvomim, da si ga ne bi vsi še enkrat z veseljem ogledali.

Jerneja Horvat, 9.r.

SPOZNAJMO DRŽAVE EVROPSKE UNIJE

V soboto, 7.5.2011, smo se pod mentorstvom učiteljice Marjane Protner udeležili prireditve Spoznajmo države Evropske Unije, ki se je odvijala pred blagovnico Merkator na Ptuju.

Učenci 8. in 9. razreda smo na svoji stojnici predstavljali državo Romunijo.

Za predstavitev smo pripravili izdelke, ki smo jih sami izdelali ter pokazali veliko različne literature.

Prisotnih je bilo veliko osnovnih in srednjih šol. Mimoidoči ter obiskovalci so se lahko tudi preizkusili v znanju kviza o Romuniji ter si ogledali točko, ki sta jo predstavili Hana in Adrijana. Ogledali smo si tudi druge stojnice, katere so bile zelo zanimive.

Vanesa Brezinšek 9. razred

IZVEDLI SMO PROJEKTNO DELO

Pri zgodovini delamo polno zanimivih stvari, kot se na primer učimo o Grkih, njihovih navadah, hrani itd. Ena takih stvari je bil tudi projekt o Rimljanih, z naslovom Stari Rim.

Najprej smo se pri učiteljici za zgodovino razdelili v skupine. Vsi smo imeli zanimive teme, kot so npr. Gladiatori, Rimska vojska itd. Pripravili smo tudi plakate, ki so bili zelo poučni in lepo izdelani.

Pri učitelju za glasbo smo se tudi naučili zaigrati skladbo z naslovom Hoson Zess, katero je solirala Teja.

Na predstavitvi projekta smo bili oblečeni v obleke, ki smo si jih sposodili v Grand hotelu Primus, priskrbel nam jih je Tim.

Vse skupaj smo predstavili na govorilni uri, ki je bila 14.4.2011 ob 16.00 uri. Staršem je bila predstava zelo všeč.

Za konec je Katarina pripravila poslastice - slastne rimske kroglice, jedli pa smo tudi običajno hrano starih Rimljanov grozdje, mandeljne in dateljne.

Učenci 7/r

RIMLJANI

Pri zgodovini smo ustvarjali v projektu z naslovom Stari Rim. Bili smo razdeljeni v skupine, saj smo spoznavali različne teme, kot so na primer Gladiatorji, Vulkan Vezuv itd. Jaz sem bila v skupini s Tejo in Lucijo in seznanjale smo se z življenjem v Rimu.

Bilo je zelo zanimivo. Iz knjig smo si poiskale različne informacije in slike ter jih nato napisale in nalepile na plakat. Vsaka je delala nekaj, na primer Lucija hrano, Teja otroško igro, jaz obleke itd. Tudi naučile smo se veliko, kot na primer da so Rimljani jedli leže in so najraje pili rdeče vino. Na plakat smo napisale tudi stvari, ki smo jih vedele že prej, npr. da so Rimljani nosili toge in jedli olive ter grozdje. Izvedele smo tudi nekaj smešnih stvari, kot to, da so se Rimljani v kopališčih kopali goli in da so imeli javna stranišča, v katerih so vsi skupaj opravljali veliko in malo potrebo.

Teja, Lucija, Katarina, 7. r

V ponedeljek, 14.4.2011, smo izvedli projektno delo, v katerem sva Klemen Družovič in Dejan Vinko prestavila vulkan Vezuv. Najprej sva se dogovorila, kdo bo kaj naredil. Odločila sva se, da bo Dejan naredil maketo vulkan Vezuv, Klemen pa plakat.

Učiteljica Mali Milena je Dejanu povedala, kaj mora zmešati, da bo vulkan izbruhnil. Dejan je vulkan preizkusil že doma, tako da se na nastopu

ne bi ponesrečilo. Dejan je sestavil maketo z vulkanom. Ko je bil ponedeljek, sva z Dejanom prinesla vse v šolo.

Ko sva bila na vrsti, sva predstavila svoje delo, nato pa je Dejan pokazal, kako izbruhne vulkan. Ko je vлил in nasipal vse potrebne sestavine, je prišlo do izbruha, toda v napačno smer. Vendar to ni bilo nič hudega. Z Dejanom sva se naučila, kako je bilo nekoč vstarem Rimu in kako je izbruhnil vulkan.

Dejan Vinko, Klemen Družovič, 7. r.

ZANIMIVA ŠOLSKA URA

Pri uri slovenskega jezika nas je v torek obiskal gospod Ludvik Maučič. Pripovedoval nam je o časih, ko je bil on v naših letih.

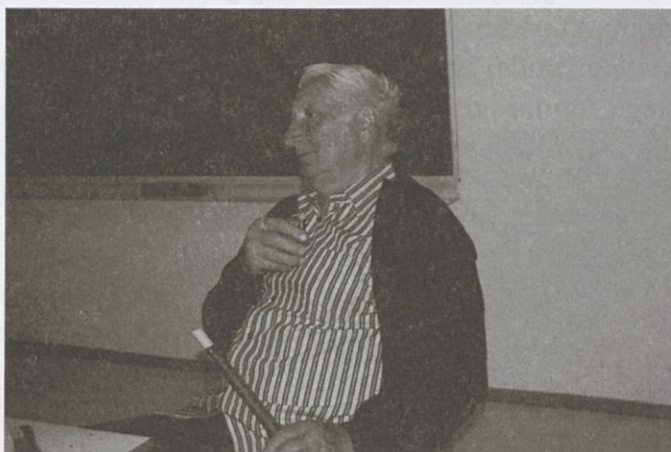
Povedal nam je, da se je rodil v Podlehniku. Obiskoval je osnovno šolo Podlehnik, ki se je takrat nahajala v bližini gostilne Albert. Prvi razred je začel obiskovati v začetku druge svetovne vojne. V času vojne otroci v šoli niso smeli govoriti slovensko, temveč nemško.

Razložil nam je, da so imeli prvo kopališče v Rogatnici. Bolj globoki vodi v potoku so rekli tunf. Za igro v potoku so uporabljali doma narejene šprice iz bezgovega lesa. S seboj je prinesel tudi nekaj doma narejenih igračk, ki ga spominjajo na njegovo otroštvo.

Pokazal nam je, kako se te igrače naredijo. Skupaj smo izdelali veternico iz koruznice in piščal iz vrbove lupine - tej piščali po rekli prdola. Po

osnovni šoli je obiskoval gimnazijo na Ptuju. Moja starša sta mi povedala, da je on bil dolgoletni predsednik krajevne skupnosti, sedaj pa je tudi častni občan občine Podlehnik. Takšna srečanja s starejšimi ljudmi se mi zdijo zelo zanimiva in poučna, saj otroci sploh ne vemo, kako so živeli naši dedki in babice.

Maša Furman, 6. r

ZANIMIVA ŠOLSKA URA

V torek, 10.5.2011, je k nam v šolo prišel gospod Ludvik Maučič z namenom, da nam predstavi svoje otroštvo v Halozah.

Povedal nam je, da se je kot otrok veliko igral v potoku Rogatnica s svojimi prijatelji. V Rogatnici je bilo veliko rakov in rib. Da bi si še drugače krajšali čas, so izdelovali različne igrače iz lesa. Nekatere izmed njih so bile piščali in razne brizge za vodo.

Zraven je prinesel veliko izdelkov in nam pokazal, kako se izdelava vetrnica in piščal. Najzanimivejši izdelek mi je bila brizga za vodo. Ko je gospod Ludvik hodil v šolo leta 1941, je bila druga svetovna vojna in so v šoli morali govoriti nemški jezik. Če je kdo govoril slovenski jezik, je bil kaznovan. Ko pa je obiskoval srednjo šolo, je moral govoriti slovenski jezik. To je bilo za njega težko, saj se je moral naučiti veliko jezikov, kot na primer rusčino, latinščino, nemščino in še mnoge druge jezike. Najtežji jezik pa mu je bil latinski jezik.

Gospoda Ludvika je bilo zanimivo poslušati in upam, da bo gospod še kdaj imel čas in nam povedal kakšno zanimivo zgodbo iz svoje mladosti.

Nika Merc, 6. r

ZANIMIVA ŠOLSKA URA

Današnji dan v šoli je bil zelo napet, saj je med uro slovenščine prišel k nam gospod Luka Maučič, ki zna povedati veliko zanimivih stvari o Halozah, predvsem pa o Podlehniku. Povedal nam je veliko stvari o svoji mladosti, kje je včasih bila šola in kaj in kje so se igrali z igračami, izdelanimi doma.

Gospod Luka nam je povedal, da je v osnovno šolo hodil v Podlehniku, skupaj s svojim prijateljem pa je šolanje nadaljeval v srednji šoli v Ptuju, kamor se je vozil s kolesom.

Otroci so se igrali in v poletnih dneh kopali v Rogatnici, kjer je bilo bolj globoko. Otroci so si delali različna igrala, s katerimi so se škropili. Ko je bila koruza dovolj zrela, pa so utrgali klas in naredili vetrnico. Z vetrnico so tekali in skakali. Včasih so si naredili puške, ki si jih zadaj potisnil in ven je odletel papirček.

Ko smo te zgodbe slišali, nam je gospod Luka pokazal, kako te igrače izgledajo in kako se delajo. Napravili smo tudi nekaj piščalk iz vrbovih vej in zaigrali nanje.

Nato pa nam je povedal še, koga od nas pozna

in za marsikoga od nas je vedel, kdo so bili naši pradedi in prababice.

V tej uri z Lukom Maučičem sem se veliko naučila in spoznala veliko zanimivih zgodb o starih časih.

Danijela Vinko, 6. r

PREDLAGAMO VAM NOVE IGRE ...

igrate se jih lahko v toplih počitniških dneh

Vodni baloni

Igra z vodnimi baloni se igra na prostem. Pred začetkom se igralci razdelijo v dve skupini in določijo polje. Sodnik pripravi vodne balone in jih da vsaki skupini pet. V vsaki skupini je pet vodnih balonov in pet igralcev.

Med igro si igralci podajajo vodne balone iz polja v polje, dokler se vsi ne razpočijo. Točko dobi nasprotna skupina. Če pade balon izven igrišča dobi nasprotnik točko. Sodnik opazuje igro, ali poteka po navodilih.

Ko se baloni razpočijo, se točke preštejejo in sodnik razglasi zmagovalca z največ osvojenimi točkami.

Nika, Uroš in Tomi

NESI, KOLIKOR LAHKO

Igralec je lahko po želji. Igra se na prostem, saj se pri tej igri uporabljajo žličke in jajca. Igralec mora prnesti z žličko jajce v visok kozarec na drugi strani igralnega polja. Zmagovalec je tisti, ki mu jajce ne poči ali pade na tla in ki prenese jajce v najkrajšem času. Če se jajce v kozarcu ne zlomi, mora igralec kozarec napolniti z določeno količino vode, ki se nahaja v kozarcu poleg ti-stega, kamor igralci odlagajo prenesena jajca.

Edi, Tomas, Mateja, Danijela

VITEZ NA BELEM KONJU

Igra se igra na prostem ali v večjem zaprtem prostoru. V njej sodelujejo igralci in vodja igre. Igralec je lahko šest, osem ali deset. Stari pa morajo biti najmanj osem let.

Pred začetkom igre se igralci razvrstijo v dvojice, vodja pa pripravi nagrado za zmagovalno dvojico. Soigralca v dvojici se dogovorita, kateri od njiju bo "konj" in kateri bo "vitez". Konju zavežemo oči, vitez pa ga mora usmerjati za bonboni, ki so položena znotraj tekmovalnega polja v ravni vrsti. Vitez mora bonbone odpirati in jih sproti jesti. Med pobiranjem pa ne sme stopiti iz "konja". Nato sodnik določi začetek in konec igre. Igra se konča, ko prvi vitez na belem konju poje vse bonbone in priteče na cilj, kjer ga čaka sodnik.

Maša, Tadej in Gašper

SHUJŠEVALNA KURA

Kura, tista prav debela,
hujšat' včeraj je začela.
Zdaj bo lepa, suha, fit,
mora shujšat malo v rit.

"Kokokokodajsa,
peljem kokolo!"

pravi tista kura,
in v dolino že se fura.

S perutni se oklepa
kokokokrnila,
in brzi po vsej dobravi,
kot bi žrla poživila.

A naposled se ta kura
prav nič shujšano ustavi,
saj zgrmi na tla tako,
da se stresa po dobravi.

Brž zdravnik tja prihiti,
in zjezi se nad to kuro,
ki še danes tam leži,
ker bil rešilec je ob gumo.

Hana Feguš, 8. r

POSKUSI V KEMIJI - IZBIRNI PREDMET EKSPERIMENTIRANJA IN POSKUSOV

Človek je že od nekdaj marsikaj raziskoval in še vedno raziskuje s pomočjo poskusov. Pa tudi kemija je zaznamovala naše življenje, odkar nosi takšno ime, in če to dvoje smiselno povežemo, bi bilo najboljša reči, da govorimo o poskusih v kemiji. Na to temo imamo na naši šoli tudi izbirni predmet, ki nosi prav takšno ime: Poskusi v kemiji.

Čeprav se marsikomu zdi, da ni poskusov brez eksplozij, požarov, ali česa podobnega, učenci pri izbirnem predmetu vedno znova dokazujemo, da je to mogoče. Skozi celo leto smo namreč skupinsko izvajali številne zanimive, a hkrati nenevarne poskuse, pred kratkim pa smo se poslužili tudi zelo zanimivega načina ocenjevanja, ki se zdi pri ostalih šolskih predmetih skoraj nemogoč. Vsak posameznik je namreč izvedel samostojen poskus, ki si ga je seveda izbral sam, zanj pripravil vso potrebno dokumentacijo, in kakor sva ravnokar omenili, prejel tudi temu primerno oceno. Vsi, ki ste, oziroma smo, saj se tudi sami pridružujeva mnenju, v letošnjem letu obiskovali izbirni predmet, verjetno lahko potrdite, da je bilo pri poskusih v kemiji zelo zanimivo, in seveda - kemijsko obarvano.

Kakor veste, je kemija naravoslovna veda, ki proučuje snovi in njihove lastnosti. Tako sicer piše v večini literature, ki bi jo lahko prebrali o kemiji, a učenci, ki smo letos sodelovali pri izbirnem predmetu vemo, da je kemija še mnogo več kot to - en sam velik poskus.

Hana Feguš in Eva Prešern

ŠPORTNI, TEHNIŠKI, KULTURNI DNEVI ... SKRATKA – DNEVI DEJAVNOSTI

Šola ima veliko različnih oblik delovanja. Ni nujno, da pouk poteka vedno le ob knjigah in zvezkih, ampak pogosto tudi na druge, zanimivejše načine. In takšnih načinov se, že odkar se zave-

dava svojega izobraževanja, poslužujemo tudi na naši šoli. Vsako leto izvedemo kar nekaj kulturnih, tehniških, športnih in naravoslovnih dni, nič drugače pa ni bilo tudi v tem šolskem letu. Že v oktobru smo izvedli kar štiri dneve dejavnosti, in sicer tehniški dan, ki je potekal na temo evakuacija in varčevanje, naravoslovni dan o nasilju, samopodobi in vplivu medijev, na športnem dnevu smo se pomerili v krosu in športnih igrah, kot zadnji pa je na vrsto prišel še tehniški dan s predstavitvijo poklicev.

S tem pa zgodba seveda še ni zaključena, saj smo že v februarju ponovno izvedli naravoslovni dan. Tokrat smo se odpravili v Zdravstveni dom Podlehnik, kjer smo imeli zdravstveni pregled (aaaaaa...jemanje krvi!), z vsebino tega naravoslovnega dne pa smo nadaljevali še v šoli, kjer smo se pogovarjali o e-knjigi in se naučili nuditi prvo pomoč. V šoli smo se, kakor se spodobi, izobraževali tudi na kulturnem področju. Ena izmed odličnih kulturnih izkušenj je bila gotovo udeležba na koncertu deškega pevskega zbora iz Bratislave, na nekem drugem kulturnem dnevu pa smo ugotovili tudi, da zapisano ostane. V času pusta smo seveda tudi mi rajali v maskah in se udeležili poveljke po Podlehniku ter plesa v avli naše šole. V novembru smo lahko učenci pokazali tudi svoje tehnične sposobnosti, saj smo izvedli tehniški dan na temo uporaba različnih gradiv pri izdelavi izdelkov. Pred kratkim smo se odpravili še na ekološki pohod po turistično ekološki poti in si obenem ogledali še muzej na Gorci. Vsakdo mora malo poskrbeti tudi za vsaj malo dobre forme, "fit" pa smo bili in smo, zahvaljujoč se vsem športnim dnevom, še vedno tudi učenci OŠ Podlehnik. Kakor sva že omenili, je prvi športni dan vključeval kros in igre v športnem parku pri ribniku, na drugem smo se učenci pomerili v igranju odbojke in badmintona, kasneje pa še v smučanju ter bowlingu. Spomladi nas je čakalo še testiranje za športnovzgojni karton, tokrat tek na 600 in 60 metrov. Najbolj zabavno pa je bilo, ko smo se pred novim letom poskusili v plesnih vsebinah.

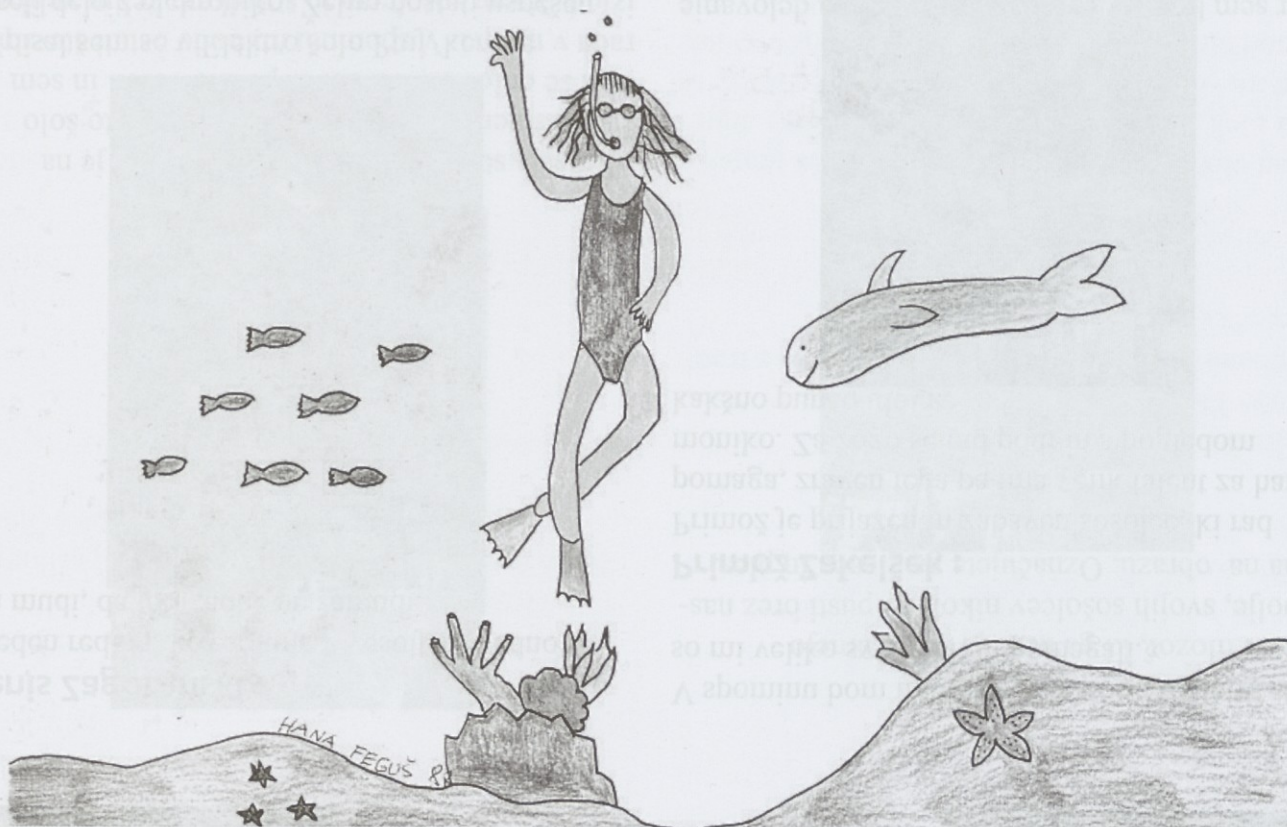
Dejavnost pravzaprav lahko pomeni marsikaj, da ne bi rekli celo vse. Zagotovo pa ta pojem vključuje tudi vse dejavnosti, ki smo jih izvajali v šoli, torej boljšega imena kot dnevi dejavnosti, skoraj ne bi mogli izbrati, saj smo bili vseh 15 dni izjemno aktivni in dejavni prav vsi učenci.g

Hana Feguš in Eva Prešern

KOLOFON:

Odgovorna oseba: asist.mag. Dejan Kopold
Zbrali in uredili: Majda Erlač in Anita Malovič
Lektorirala: Majda Erlač
Oblikovanje: Mitja Krapša
Naslovnica: Vida Bigec, 8.r.
Izdajateljica: OŠ Podlehnik
Naklada: 200 izvodov
Tisk: Foto Tone
Junij 2011

UTIRINKI

Glasilo Osnovne šole Podlehnik
Leto 5 (junij 2011), številka 8

UTIRINKI

MI GREMO PA PO SVOJE

Dragi devetošolci!

Ko ste tistega, danes že davnega, 1. septembra 2003 – bil je torek, skupaj s svojimi starši stopali svoji šolski prihodnosti naproti, niste razmišljali, da ste prva »evropska« generacija naše šole, tudi Vaši starši so svoje misli usmerjali le v to, da bo Vaš prvi šolski dan lep in nepozaben. Se ga danes še spomnite? Tudi učitelji smo Vas ob Vašem prihodu v hišo znanja sprejeli, kot da bodo naslednjih devet let male, zvedave oči v nas vedno zrle s pričakovanjem in zavzetostjo za vse naše misli, ideje in nasvete.

Začeli ste pot, ki jo v teh dneh zaključujete. Iz peskovnika, polnega prekratkih hlač, ste začeli življenjsko popotovanje v časih, ko nihče od nas ni poznal zaresnega pomena besed kriza in recesija, danes smo skupaj bogatejši za vedenje, da sta to besedi, ki lahko kdaj pa kdaj planeta v naša življenja, tudi mladih ljudi, jih za hip ustavijo, morda celo spremenijo smer.

Vsemu navkljub pa verjamem, da smo v preteklih letih skupaj z vašimi starši vsi učitelji in delavci šole Podlehnik sooblikovali generacijo mladih ljudi s solidnimi delovnimi navadami; generacijo, ki bo poleg vseh dosežkov znanja in tehnike znala videti in ceniti tudi sočloveka; generacijo, ki bo ob svoji poti v življenje znala opaziti droben cvet, slišati žvrgolenje ptic, se nasmehniti naključnemu popotniku in mu poleg kruha ponuditi tudi dobro besedo.

Živeli in delali boste v globalnem svetu in samo želimo si lahko, da se boste na zemljevidu sveta znašli kot pomembni igralci, ki se bodo zavedali svojih narodnih in jezikovnih korenin.

S temi mislimi zaključujem vaših devet podlehniških let, ki so vam prinesla marsikaj – znanja, prijateljstva, življenjska spoznanja – včasih je šlo kaj v napačno smer, pa se je s skupnimi močmi vendar vedno dobro izteklo. Zadnja štiri leta sem bila vaša razredničarka. Rada sem bila z vami, sledila vašemu razvoju in se ga veselila. Trudila sem se vse vaše zgodbe

povezati v eno, razredno. Sami najbolje veste, da nam tista Kreslinova ptičica ni pela vedno le o sreči. Nas je pa hrabrila s pogumom, hrepenenjem, poštenostjo in ljubeznijo.

Sedaj smo na koncu naše skupne poti, ki je bila največkrat gladko tlakovana, včasih pa smo jo skupaj zakrpali, če se je pojavila kakšna luknja. Sami ste luknje pogosto preskočili, pa niso delale težav.

Sedaj ste se odločili, da »greste vi po svoje«. Vaše odločitve sem se običajno trudila spoštovati, čeprav jih nisem vedno čisto dobro razumela. Običajno sem jih pospremila s kakšnim rekom ali pregovorom, ki ste ga spoštovali, razumeli pa včasih šele, ko se je rek že uresničil skupaj s svojo slabo energijo.

Tokrat Vam ob vašem vzkliku pravim:

»Če veste, v kateri pristan ste se namenili, bodo vaša jadra vedno ujela pravi veter, da vas bo pripeljal tja.«

Srečno pot v življenje – pa kompas vzemite s seboj.

Vaša razredničarka Majda Erlač

Mi gremo pa po svoje

Vanesa Brezinšek :

Vedno radovedna, a nikoli nevedna. V šolo hodit problem ji ni, saj rada se uči. Naše modrooke sošolke nikoli ne vidite brez nasmeha na obrazu. Rada govori in s tem zabava ljudi.

Devet let je minilo, odkar smo kot prvošolci prestopili šolski prag, a zdaj kot devetošolci izbiramo svoje življenjske poti. Z leti smo odrasčali, se spreminjali in pridobili nove izkušnje ter se včasih tudi skregali, a vedno bomo ostali prijatelji. Odšli bomo v srednjo šolo, se spoznali z novimi sošolci in učitelji. Ampak našim učiteljem in delavcem šole bomo vedno hvaležni, da so nas podpirali, spodbujali in nas vodili s svojimi nasveti na naši osnovnošolski poti.

»Odločila sem se za Tretjo gimnazijo v Mariboru, saj moji cilji v življenju še niso dovolj jasni. Upam, da bo vsak od nas uresničil cilj, ki si ga je zadal. Na osnovno šolo pa bodo ostali lepi spomini!«

Mateja Cafuta :

Za njen videz ogledalo poskrbi, telefon pa za vse druge stvari. Zabava ji na prvem mestu stoji, zato ji šola povzroča malenkostne skrbi.

»Vpisala sem se v Biotehniško šolo Ptuj, smer okoljevarstveni tehnik. Za ta poklic sem se odločila, ker sem rada v naravi. Najbolj v spominu mi bodo ostali izleti in naravoslovni dnevi. Sošolcem in sošolkam pa v naprej želim veliko sreče.«

Urban Feguš :

Naš razredni klovn, ki se mu nenehno godi krivica. Je nagajiv, a nikoli nič kriv, s svojimi izjavami vedno zabava sošolce in s tem jezi učitelje. Največ prahu pa dvigne s svojim petjem pesmi 5 poljubov.

»Vpisal sem se v srednjo lesarsko šolo v Mariboru, ker imam ročne spretnosti in me veseli oblikovanje. Zelo bom pogrešal svoje sošolce in sošolke, saj sem z njimi preživel veliko lepih trenutkov.«

Metka Glažar :

S svojo pozitivno energijo družbo okoli sebe vedno spravi v dobro voljo.

»Vpisala sem se na Srednjo šolo za oblikovanje v Mariboru, smer medijski tehnik. V to šolo se bom vpisala, ker me veseli delo z mediji. V spominu pa mi bodo najbolj ostali vsi zaključni izleti ter šola v naravi.«

Anja Horvat :

Naša mala radovednica je vedno živahna in zabavna. Izredno nadarjena je za sklepanje prijateljstva. Se rada smeji, saj to zanimivo se ji zdi.

»Teh devet let nam je bilo lepo, zabavno, doživela sem veliko lepih stvari, a zdaj bo šel vsak svojo pot in izpolnil svoje želje ... Vpisala sem se v Trgovsko šolo na Ptuj, saj

me ta poklic veseli. Zelo bom pogrešala svoje sošolke in sošolce ter učitelje in učiteljice.«

Jerneja Horvat:

Je naša zelo zbrana učenka, ki ji bo v prihodnje to zelo koristilo. Šola je ne skrbi, saj zelo rada se uči.

»Po končani OŠ bom šolanje nadaljevala na Gimnaziji Ptuj, saj želim, da bi imela v prihodnje čim več možnosti izbire. Cenim vse lepe trenutke, ki sem jih preživela skupaj s sošolci in vsem v prihodnje želim veliko dobrega. Sedaj gremo vsak svojo pot in vem, da bom vse sošolce zelo pogrešala.«

Klementina Jelen :

Naša vzorna učenka, ki rada se uči, zato ji šola ne povzroča skrbi. Naša nikoli vzvišena sošolka je vedno pripravljena pomagati. Nikoli se ji ne mudi, zato vse počasi, a dobro naredi.

»V tem šolskem letu končujem šolanje na OŠ Podlehnik. Vpisala sem se na gimnazijo Ptuj, saj moji cilji v življenju še niso čisto jasni, zato bom svoje znanje na gimnaziji ta štiri leta le nadgrajevala. Po uspešno končani gimnaziji upam, da bo moja prihodnost jasnejša in se bom lahko vpisala naprej.

V teh devetih letih smo skupaj s sošolci in sošolkami doživeli marsikaj, česar se bomo vedno spominjali. Ob vsem tem smo se tudi navezali drug na drugega, zato upam, da še naprej ostanemo v stikih, kljub temu da se naše poti sedaj razhajajo.«

Kornelija Krušič :

Za našo glasno sošolko je najstniška ljubezen zelo pomembna stvar, svoj visoki IQ pa tudi vedno solidno izkoristi. Če kaj te teži, vedno rada svetuje in pomaga ti.

»V tem šolskem letu končujem 9.razred OŠ Podlehnik. Naprej sem se vpisala na Gimnazijo Ptuj, saj še ne vem, kaj me v življenju najbolj veseli in kateri poklic bi rada opravljala vse življenje. Leta, ki smo jih preživeli skupaj, mi bodo še dolgo ostala v spominu. Sedaj gre vsak svojo pot, ki si jo je izbral, toda upam, da bomo kljub temu ohranili stike.«

Metka Mlakar :

Šola ji majhne težave povzroča, zato rada se uči,

da dobre ocene dobi. Je dobrega srca, a navihanost jo hitro izda.

»Vpisala sem se v Biotehnično šolo Ptuj smer okoljevarstveni tehnik, saj so mi vseč zanimivosti v naravi. Teh devet let mi je bilo zabavno, včasih so prišli tudi žalostni trenutki.

Spomin, ki ne bo zbledel, je šola v naravi. Po končani srednji šoli se nameravam izobraževati v zaželenem poklicu.«

Samanta Mlakar :

Samanto zelo težko zgrešite. Glede ocen v šoli je izredno pesimistična, na življenje pa gleda optimistično. Rada se veseli in s tem vse nas nasmeji.

»Letos zaključujem šolanje v osnovni šoli Podlehnik. Ker me veseli delo z otroki, sem se vpisala v smer predšolske vzgoje na 3. gimnazijo

Maribor. Lepi spomini, ki me bodo vedno spominjali na osnovno šolo, so številni naravoslovni dnevi, šola v naravi in seveda dober odnos z učitelji. Svojim sošolkam in sošolcem pa želim veliko uspeha pri nadaljnjem šolanju.«

Tanja Ovčar :

Za našo Tanjo je minuta brez zvečilne gume izgubljena minuta. V šolo ne hodi rada, a se trudi za lepe ocene.

»Vpisala sem se na Prometno šolo Maribor, smer logistični tehnik, ker me veseli delo v prometu. Teh devet let v OŠ mi bo vedno ostalo v spominu, saj sem doživela veliko vzponov in padcev. Vsem sošolkam in sošolcem pa želim, da bi vsi uresničili svoje cilje in postali to, kar si želijo.«

Matej Petrovič :

Njegov največji talent je sedenje na dveh nogah stola. Ima zanimivo alergijo na spraševanje in učenje.

»Naprej sem se vpisal v Strojno šolo Ptuj, in sicer smer avtokaroserist. V to šolo sem se vpisal, ker rad barvam avtomobile. V OŠ mi je bil najbolj všeč pouk slovenščine. Pogrešal bom sošolce in sošolke, saj sem z njimi doživel veliko zanimivih trenutkov.«

Rok Petrovič :

Rad za žogo se podi, saj če v голу ne pristane, se razjezi. Nogometna zelenica je njegov drugi dom. Rad matematiko ti pomaga, saj mu ful leži in mu problem ni.

»Vpisal sem se v srednjo Elektro – računalniško šolo Ptuj, ker me veseli delo z računalniki. Spomini, ki me bodo vezali na OŠ, so številni športni dnevi, še posebej pa dobre ocene. Pogrešal bom svoje sošolce in sošolke, s katerimi smo preživeli lepih osnovnošolskih devet let.«

Žan Petrovič :

Če se le da, se brani komunikacije. Njegova najboljša prijateljica je nogometna žoga. Rad se smeji, a se včasih tudi razjezi.

»Zaključujem OŠ in, ker me veseli delo z računalniki, sem se vpisal v Elektro in računalniško šolo na Ptuju, smer tehnik računalništva.

Vseh devet let na OŠ se bom spominjal samo lepih trenutkov, dobrih odnosov s sošolci in sošolkami, ter učiteljev, ki so me veliko naučili. Sedaj, ko gremo vsak po svoje upam, da bomo ostali še naprej dobri prijatelji.«

Marjana Planjšek :

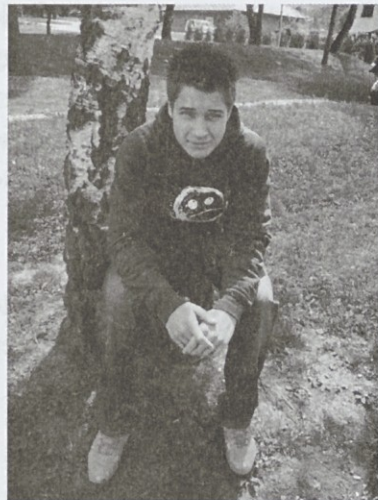
Njeno življenje se vrti okrog FB in telefona, saj ne preživi nobene sekunde brez njiju. Uči se ne rada, se pa rada smeji.

»Naprej sem se vpisala v Biotehniško šolo na Ptuju, smer okoljevarstveni tehnik. V to šolo sem se vpisala, ker me veseli narava. Najbolj mi bo ostala v spominu šola v naravi. Pogrešala bom vse sošolke in sošolce.«

Kristjan Pulko :

Učenje mu ne diši preveč, zato pa se toliko rajši smeji. Kdaj pa kdaj rad učitelje jezi, da mu preveč dolgčas ni.

»Končujem 9. razred OŠ in ker me veseli delo z avtomobili, sem se vpisal v Strojno šolo Ptuj. Če bom uspešen bom šolanje nadaljeval. Pogrešal bom šolo, učitelje ter učence. Zdaj, ko gremo vsak svojo pot, bomo težje ohranjali stike.«

Tomaž Rihtar :

Bodoči filozof, ki ga učitelji ne razumejo najbolje, svojih sošolcev nikoli ne pusti brez nasmeha na obrazu. Označujeta ga glasba in ples.

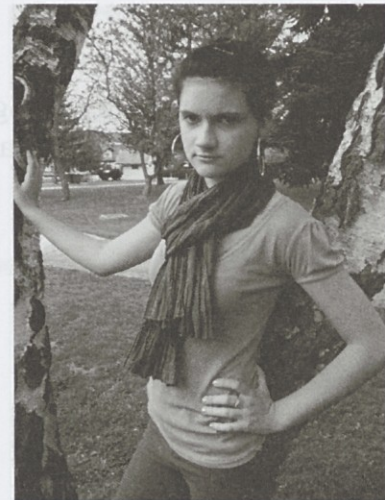

»Ker sem bolj elektro tip in me zanima delovanje strojev, sem se vpisal na elektro-računalniško šolo na Ptuj, in sicer na mehatroniški oddelek. V bodočnosti hočem postati tehnik mehatronike. Najlepši spomini so mi ostali na 4. razred in na poletno šolo v naravi.

Na OŠ Podlehnik se mi je zgodilo veliko lepih in slabih stvari, vendar bom slabe hitro pozabil. Šolo si bom zapomnil v najlepših spominih z mojimi sošolci, prijatelji in seveda učitelji, ki so mi pomagali, da sem se marsičesa naučil.«

Monika Topolovec :

Naša Monika pomaga ti vse, če te kaj teži, rada svetuje ti. V šolo hoditi ji je zabava, čeprav se ne uči rada.

»Vpisala sem se v Biotehniško šolo, ki je na Ptuj, smer okoljevarstveni tehnik. Za to šolo sem se odločila, ker me ta poklic veseli in sem rada v naravi. V spominu mi bodo ostali številni izleti. Vsem sošolcem in sošolkam želim veliko uspeha.«

Polona Vogrinec :

Naša mirna in tiha sošolka je zelo prijazna, rada pomaga. Polona se ne uči rada matematike.

»Naprej sem se vpisala v Trgovsko šolo na Ptuj, saj me ta poklic veseli. V spominu mi je najbolj ostala šola v naravi. Ko bom končala Trgovsko šolo, se bom vpisala na predšolsko vzgojo.«

Denis Zagoranski :

Je eden redkih, ki verjame v vesoljce. Vedno se mu mudi, da telovadbe ne zamudi.

»Vpisal sem se v Elektro šolo Ptuj, ker me veseli delo z elektroniko. Želim postati uspešen električar. Vse sošolce bom imel v zelo lepem spominu. V lepem spominu pa mi bo ostala šola v naravi.«

Jani Zagoranski :

Šola mu ne leži, a se zadnje leto le nekaj uči. Pri Janiju zabava ni nikoli problem, zato je včasih precej len.

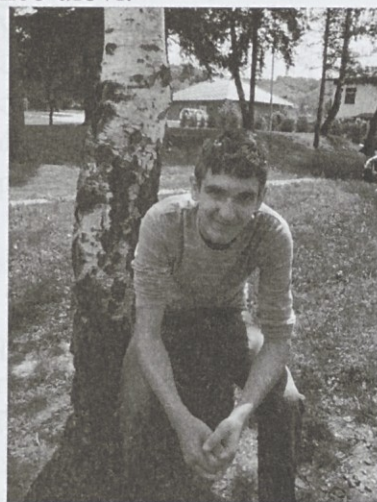
»Naprej se bom vpisal v Strojno šolo, in sicer smer avtokaroserist. Za to šolo sem se odločil, saj me to delo zelo veseli.

V to šolo se nisem vpisal sam, saj še se je zraven mene vpisal moj sošolec Matej.

V spominu bom imel dober odnos z učitelji, saj so mi veliko svetovali in pomagali.«

Primož Zakelšek :

Primož je prijazen in zabaven sošolec, ki rad pomaga, zraven tega pa ima velik talent za harmoniko. Za žogo se rad podi in s pogledom kakšno ulovi.

»Vpisal sem se v srednjo Elektro in računalniško šolo na Ptuj, in sicer smer mehatronik. Iz OŠ si bom zapomnil veliko stvari, tako dobre kot tudi slabe, ki pa jih ni tako veliko. Vsak izmed nas si je izbral svojo pot, a upam, da se bomo šolskih trenutkov vsi spominjali z nasmehom na obrazu.«